Η Ορθοδοξία σε σταυροδρόμι

Γιατί είναι απαραίτητο να συγκληθεί Πανορθόδοξη Σύνοδος;

του Βαλεντίνου Βέλτσεφ

Το ουκρανικό εκκλησιαστικό σχίσμα

Στην αρχή του 2019 βρήκα το θάρρος να αποστείλω ανοικτή επιστολή στον Πατριάρχη Βουλγαρίας Νεόφυτο, αιτούμενος να αναλάβει η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας την πρωτοβουλία σύγκλησης **Πανορθοδόξου Συνόδου** προς επίλυση των προβλημάτων, που είχαν ανακύψει εξαιτίας του ουκρανικού εκκλησιαστικού σχίσματος.[1]

Μέχρι σήμερα θεωρώ ότι η τιμή και η ηθική υποχρέωση για τη σύγκληση μιας τέτοιας Συνόδου ανήκει στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας και στην Ιερά Σύνοδό της. Κατά πρώτον διότι τα τεκταινόμενα στην Ουκρανία είναι παρόμοια και σε μεγάλο βαθμό αναπαράγουν την ιστορία του σχίσματος εντός της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας τη δεκαετία του 1990, ενός σχίσματος, το οποίο είχε εμπνευστεί και υποστηρίξει η τότε βουλγαρική «δημοκρατική εξουσία», επίσης στενώς συνδεδεμένη με τις ΗΠΑ. Για να θεραπευθεί το σχίσμα συγκλήθηκε το 1998 στη Σόφια Πανορθόδοξη Σύνοδος, όπου ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος ανέλαβε εργολάβος των κυβερνώντων, επιμένοντας στην παραίτηση του αοιδίμου Πατριάρχη Μαξίμου, προκειμένου να καταλάβει τη θέση του ο σχισματικός μητροπολίτης Νευροκοπίου Ποιμήν. Ωστόσο, οι Βούλγαροι ιεράρχες αντιστάθηκαν σε αυτόν σθεναρώς και ανενδότως, ώστε οι εκπρόσωποι τών κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών αποφάσισαν την επιβεβαίωση της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας και του νομίμως εκλεγέντος Προκαθημένου αυτής Πατριάρχη Μαξίμου.[2]

Να υπενθυμίσω ότι μετά την ανάληψη της εξουσίας στην Ουκρανία από την ευρωατλαντική πτέρυγα (2014), **η κανονική Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία (ΟΟΕ)** υπέστη απηνείς διώξεις, τόσο με την υιοθέτηση νόμων, που επιβάλλουν διακρίσεις, όσο και με την απόλυτη αυθαιρεσία των

νεοναζιστικών και των σχισματικών ομάδων. Ιερείς και λαϊκοί ξυλοκοπούνται (και ενίοτε δολοφονούνται!), ναοί και ιερές μονές βεβηλώνονται και καταστρέφονται και η εκκλησιαστική περιουσία λεηλατείται.

Τη διετία 2017-18 με πρωτοβουλία της ουκρανικής κυβέρνησης και προσωπικά του προέδρου Ποροσένκο με την αμέριστη υποστήριξη τού τότε αντιπροέδρου των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν ξεκίνησε η πρωτοβουλία για την ίδρυση αυτοκεφάλου εκκλησίας στην Ουκρανία. Για την υλοποίηση αυτής της **αμιγώς πολιτικής παραγγελίας** οι πρωτοστάτες κατέφυγαν στις υπηρεσίες του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου (Αρχοντώνη), ο οποίος χαίρει ευρείας προστασίας από πλευράς ακραίων φιλελεύθερων πολιτικών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στις 5 Ιανουαρίου 2019 ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος υπέγραψε τον «Τόμο» για την αυτοκεφαλία της νεοσύστατης λεγόμενης «Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας» (ΟΕΟ), ο οποίος ήδη στις 6 Ιανουαρίου εγχειρίσθηκε επισήμως στον Προκαθήμενό της «μητροπολίτη» Επιφάνιο.

Αυτή η βέβηλη πράξη οδήγησε τα τελευταία αρκετά χρόνια σε μια άνευ προηγουμένου κλιμάκωση της τρομοκρατίας εναντίον της κανονικής ΟΟΕ. Συνεπεία των αιματηρών διώξεών της αρπάχθηκαν και παρανόμως μετεγγράφησαν χιλιάδες ιεροί ναοί, ενώ βιαίως άλλαξαν εκκλησιαστική υπαγωγή οι ενορίες τους. Να, τι αναφέρεται στην **«Έκκληση της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τις διεθνείς οργανώσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»:**

«...Οι ενέργειες για τη δημιουργία στην Ουκρανία της θρησκευτικής οργανώσεως “Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας” βάσει του Τόμου, που χορηγήθηκε από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, προφανώς οδηγούν στην αύξηση των διακρίσεων και της πιέσεως στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία λόγω παραχωρήσεως από την κυβέρνηση προνομίων στη χώρα σε αυτή την ομολογία και της μεγάλης έντασης προπαγάνδας μίσους κατά της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Στην περίπτωση, που η κρατική εξουσία στην Ουκρανία εξασφάλιζε το εθελούσιο της αλλαγής ομολογιακής ταυτότητας και δεν χορηγούσε προνόμια στην “Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας”, η δημιουργία μιας νέας θρησκευτικής δομής δεν θα συνεπαγόταν τραγικές συγκρούσεις πέριξ των κοινοτήτων της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, εξαναγκάζοντάς τις από διάφορες πολιτικές δυνάμεις και ακραίες οργανώσεις να αλλάξουν ταυτότητα... Σημειωτέον ότι στη διαδικασία των λεγόμενων “μετεγγραφών” των κοινοτήτων της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στην “Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας” παρέχεται καθοριστική διοικητική υποστήριξη από κεντρικές και περιφερειακές Αρχές, ενώ οι κρατικές δομές ανωτάτου επιπέδου ανοικτά επιδεικνύουν την προνομιούχα θέση τής “ΟΕΟ”».[3]

Με άλλα λόγια, η λεγόμενη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας είναι από ιεροκανονικής απόψεως έκνομη και εξαιτίας αυτού μέχρι σήμερα δεν έχει αναγνωρισθεί (αλλά και δεν μπορεί να αναγνωρισθεί) από την παγκόσμια ορθόδοξη κοινότητα. Η πλειονότητα των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών θεωρεί ανεπίτρεπτες τις αξιώσεις του Πατριάρχη Βαρθολομαίου επί του πρωτείου όχι μόνον τιμής, αλλά και εξουσίας ανά τον ορθόδοξο κόσμο, αν και αυτές οι αξιώσεις έχουν προ πολλού εξασφαλίσει υποστήριξη από κράτη με επιρροή και ακραίους φιλελεύθερους κύκλους, που προωθούν αλλότριο και αντι-κείμενο στα δόγματά μας «αξιολογικό σύστημα». Από τα αποχαρακτηρισθέντα έγγραφα της CIA καθίσταται σαφές ότι ήδη από τα μέσα του 20ού αι. οι ΗΠΑ παρασκηνιακά και κατηγορηματικά αποφάσιζαν ποιο εκ των προεπιλεχθέντων προσώπων θα καταλάμβανε τον θρόνο Κωνσταντινουπόλεως.[4] Τα παγκόσμια συμφέροντά τους απαιτούν συγκέντρωση στα χέρια του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως της υπερόριας δικαιοδοσίας όχι μόνον έναντι της λεγόμενης Διασποράς, αλλά και στο έδαφος των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Εκκλησιών – κατά τη διατύπωση του ίδιου του Βαρθολομαίου «διὰ τὴν ὑπερόριον θεραπείαν πασῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων». **Φρονώ ότι δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι εάν τα γεγονότα συνεχίσουν να εξελίσσονται στο ίδιο πνεύμα, οι επιπτώσεις για την ενότητα και τη συνοδικότητα συσσώμου της Ορθοδόξου Εκκλησίας θα είναι καταστροφικές.**

Ακριβώς αυτή η τραγική εξέλιξη των γεγονότων υποχρέωσε περίπου 2000 Βουλγάρους χριστιανούς (μητροπολίτες, μοναχούς, ιερείς, ανθρώπους των γραμμάτων από ακαδημαϊκούς και δημοσιογραφικούς κύκλους, ανθρώπους της τέχνης, ακόμη και πολιτικούς) να υποβάλουν τον Μάιο του 2023 αίτημα στη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας να συμμετάσχει στην κίνηση υπέρ της σύγκλησης Πανεκκλησιαστικής Συνόδου. [5] Όπως υπέδειξαν, κύρια επιδίωξη αυτής της Συνόδου πρέπει να καταστεί η αναχαίτιση του σχίσματος στην Ουκρανία, προκειμένου να μην διασκορπίσει τις μεταστάσεις του στην παγκόσμια ορθόδοξη κοινότητα (να υπενθυμίσουμε ότι τέτοιες τάσεις ωρίμαζαν στο Μαυροβούνιο, την Αμπχαζία, τις Εκκλησίες Αντιοχείας και Μακεδονίας κ.ά.). **Εκείνη τη στιγμή τουλάχιστον οχτώ κατά τόπους Εκκλησίες διακήρυξαν στις συνοδικές τους αποφάσεις ότι επιμένουν στη διεξαγωγή Πανορθοδόξου Συνόδου, στην οποία θα εξετασθεί η συμπεριφορά του Πατριάρχη Βαρθολομαίου ως βασική αιτία του ενσκήψαντος διχασμού στον ορθόδοξο κόσμο.**

Ποια η στάση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας έναντι των ψευδοεκκλησιαστικών μορφωμάτων στην Ουκρανία;

Η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία με Προκαθήμενο τον μητροπολίτη Ονούφριο (Μπερεζόφσκι)

αναγνωρίζεται από την απόλυτη πλειονότητα των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών ως η μοναδική νόμιμη Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ουκρανία.[6] Αν και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας δεν έχει μέχρι σήμερα προβεί σε αξιολόγηση της λεγόμενης ΟΕΟ [7], επί πολλά χρόνια διατύπωνε κατηγορηματικά την αρνητική της θέση έναντι όλων των αντικανονικών εκκλησιαστικών μορφωμάτων στην επικράτεια της Ουκρανίας. Το 2015 η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας και ο Πατριάρχης Νεόφυτος προσωπικά απαίτησαν από τον πρόεδρο Πετρό Ποροσένκο να παύσει τις διώξεις κατά της κανονικής Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας:

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας του Πατριαρχείου Βουλγαρίας η οποία ευρίσκεται σε αδελφική κοινωνία με την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία με προσοχή και αγωνία παρακολουθεί τις εξελίξεις στα θρησκευτικά πράγματα της Δημοκρατίας της Ουκρανίας. **Σοβαρή ανησυχία προκαλούν τα πολλαπλά γεγονότα παραβιάσεως των δικαιωμάτων των πιστών της μοναδικής κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ουκρανία**.

Πρωτίστως, πρόκειται περί της βιαίας αρπαγής ιερών ναών της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ως εκ τούτου ιδιαίτερη ανησυχία προκαλούν οι πληροφορίες για τις απόπειρες αρπαγής δύο ιερών σεβασμάτων όλης της Οικουμενικής Ορθοδοξίας από την κανονική Εκκλησία, δηλαδή της Λαύρας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ποτσάγεφ και της παγκοσμίως γνωστής Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου, προς όφελος της μη αναγνωρισμένης από καμία επιμέρους Ορθόδοξη Εκκλησία ανά τον κόσμο λεγόμενης “Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας του Πατριαρχείου Κιέβου”. Εξαιτίας αυτών η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας του Πατριαρχείου Βουλγαρίας δηλώνει κατηγορηματικά ότι η εφαρμογή αυτού του σεναρίου δύναται όχι μόνον να αποσταθεροποιήσει την κατάσταση στην Ουκρανία, αλλά και να καταστήσει αδύνατο το προσκύνημα στα ως άνω σεβάσματα για την ορθόδοξη ιεραρχία, τον ευαγή κλήρο και τους πιστούς από άλλες χώρες, καθότι δεν διατηρούμε ευχαριστιακή και προσευχητική κοινωνία με θρησκευτικές δομές, οι οποίες προσχώρησαν σε σχίσμα».[8]

Εκ της επιστολής αυτής καθίσταται σαφές ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας δεν αναγνωρίζει τη λεγόμενη «Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία του Πατριαρχείου Κιέβου» ως κανονική

και δηλώνει ότι «***δεν διατηρεί ευχαριστιακή και προσευχητική κοινωνία με θρησκευτικές δομές, οι οποίες προσχώρησαν σε σχίσμα***».

Η θέση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας επιβεβαιώθηκε και στην επόμενη επιστολή στον Πετρό Ποροσένκο, που εστάλη δύο χρόνια αργότερα, στις 12 Ιουνίου 2017, όπου επίσης περιλαμβάνεται αίτημα να **τερματισθεί «ο αδελφοκτόνος πόλεμος», που διεξήγαγαν τότε ήδη επί τρία χρόνια τα ουκρανικά ναζιστικά μορφώματα και τμήματα των ενόπλων δυνάμεων της Ουκρανίας κατά του ρωσικού πληθυσμού στο Ντονμπάς.**

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Η Ιεραρχία και ο ευαγής κλήρος, οι μονάζοντες και σύμπας ο πιστός λαός της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας με θερμή ανιδιοτελή αγάπη αντιμετωπίζουμε τους ορθοδόξους αδελφούς μας, οι οποίοι διαμένουν στην επικράτεια της Ουκρανίας...

Εν ενί στόματι και μία καρδία πρεσβεύουμε με τον Μακαριώτατο μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ουκρανίας Ονούφριο και τους αδελφούς αρχιερείς από την κανονική Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία την κοινή (μόνη) για εμάς πίστη. Τρέφουμε απέραντη αγάπη για τις Λαύρες των Σπηλαίων του Κιέβου, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ποτσάγεφ και τα άλλα μεγάλα ορθόδοξα ιερά προσκυνήματα της Ουκρανίας.

Με αγωνία και πόνο παρακολουθούμε τα τελευταία τρία χρόνια τον κλιμακούμενο αδελφοκτόνο πόλεμο στην Ουκρανία. Ιδιαίτερη ανησυχία μας προκαλεί το γεγονός ότι υπό αυτές τις χαλεπές συνθήκες το σχισματικό “πατριαρχείο Κιέβου”, που είναι αυτόκλητη αντικανονική δομή και δεν έχει καμία σχέση με την κανονική παγκόσμια Ορθοδοξία, από κοινού με εξτρεμιστές επιβουλεύεται την ιερή κληρονομιά ολόκληρου του ουκρανικού λαού. Το 2015 η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας είχε ήδη αποταθεί στην Υμετέρα Εξοχότητα με την έκκληση να μην επιτρέψετε την παραχώρηση των ιερών καθιδρυμάτων του Θεού στους σχισματικούς.

Σήμερα με θλίψη διαπιστώνουμε ότι νέα σύννεφα συγκεντρώνονται πάνω από την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία. Στη Βερχόβνα Ράντα (Βουλή) της Ουκρανίας κατατέθηκαν δύο

αντιεκκλησιαστικά στην ουσία τους νομοσχέδια, που προβλέπουν εισαγωγή τροπολογιών στην ισχύουσα ουκρανική νομοθεσία. Θεωρούμε ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις έχουν χαρακτήρα επιβολής απροκάλυπτων διακρίσεων, διότι παραβιάζουν ολοφάνερα την ισότητα των θρησκευτικών οργανώσεων της Ουκρανίας ενώπιον του νόμου και παραχωρούν την τύχη των θρησκευτικών κοινοτήτων σε τρίτους, δημιουργώντας νομικό έδαφος για την αρπαγή από σχισματικούς και εξτρεμιστές ναών της κανονικής Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Κρίνουμε ότι αυτό είναι απολύτως επικίνδυνο για την εύθραστη διαθρησκειακή ομόνοια στη χώρα Σας...

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας του Πατριαρχείου Βουλγαρίας βίωσε η ίδια τον εφιάλτη του σχίσματος και ως εκ τούτου είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι έναντι αυτού του εξαιρετικά σπουδαίου ζητήματος για ολόκληρη την Ορθοδοξία, αισθανόμενοι την υποχρέωση να παράσχουμε κάθε στήριξη στους αδελφούς μας από την κανονική Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία.

Απευθυνόμαστε σε Σας, Εξοχώτατε, με την προτροπή να επιδείξετε πολιτική σύνεση και να χρησιμοποιήσετε την εξουσία, που κατέχετε, προκειμένου να συνδράμετε στην ταχεία ανάκληση από την ημερήσια διάταξη της Βερχόβνα Ράντα της Ουκρανίας των νομοσχεδίων, που επιβάλλουν διάκριση και στρέφονται κατά της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας.

+ ο Βουλγαρίας Νεόφυτος,

Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου»[9]

Εκτός του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, η λεγόμενη ΟΕΟ αναγνωρίσθηκε μόνον από τρεις άλλες Εκκλησίες: της Ελλάδος, της Αλεξανδρείας και της Κύπρου. Στην τηλεοπτική εκπομπή «Πανόραμα», που προβλήθηκε στην βουλγαρική δημόσια τηλεόραση στις 15 Μαρτίου 2024, ο μητροπολίτης Βάρνας και Βελίκα Πρεσλάβα Ιωάννης (τοποτηρητής-πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου) κατέστησε ευθέως κατανοητό ότι ο «προκαθήμενός» της Επιφάνιος δεν είναι επιθυμητό πρόσωπο στην κηδεία του Πατριάρχη Νεοφύτου:

«Η Ρωσική Εκκλησία είναι μέρος του Σώματος του Χριστού. Στην εξόδιο ακολουθία του Πατριάρχη Νεοφύτου θα παραστεί εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Μόσχας, ο μητροπολίτης Χερσώνος και Δυτικής Ευρώπης Νέστωρ. Υπάρχει το λεπτό ζήτημα ότι ίσως θα παραστεί και ένας άνθρωπος, για

το καθεστώς του οποίου δεν έχουμε ακόμη τοποθετηθεί. Αυτός ο άνθρωπος που εκπροσωπεί την "Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας" είναι ο μητροπολίτης Επιφάνιος, ο οποίος παρόλο που δεν έλαβε πρόσκλησή μας, ωστόσο θα είναι παρών. Τούτο δύναται να προκαλέσει σύγχυση σε ορισμένους, εάν συμμετάσχει στην εξόδιο ακολουθία».**[10]**

Με άλλα λόγια, στην παρέμβασή του ο μητροπολίτης Ιωάννης, έστω και κεκαλυμμένα δήλωσε ότι η **Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας δεν αναγνωρίζει την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας ως «μέρος του Σώματος του Χριστού»!**

Ποιες κανονικές και δογματικές παραβιάσεις του Πατριάρχη Βαρθολομαίου είναι απαραίτητο να εξετασθούν στην επόμενη Πανορθόδοξη Σύνοδο;

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ωθεί σύμπασα την Ορθοδοξία στο σχίσμα: αρχικώς προκάλεσε τέτοιο σχίσμα στην Εσθονία και στη συνέχεια στην Ουκρανία. Ιδού πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα στην τελευταία εξ αυτών περίπτωση, η οποία συγκλόνισε συθέμελα όλη την Ορθοδοξία.

Στις 11 Οκτωβρίου 2018 η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ανακοίνωσε ότι ανακαλεί την απόφαση των προκατόχων της από τον 17^{ο} αι. περί υπαγωγής της μητροπόλεως Κιέβου στο Πατριαρχείο Μόσχας, αποκαθιστά στον οικείο αυτών βαθμό ιεράρχες και κληρικούς και δέχεται σε εκκλησιαστική κοινωνία τούς επικεφαλής των εξής αντικανονικών μορφωμάτων: της «Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Πατριαρχείου Κιέβου» (ΟΟΕ ΠΚ) και της «Ουκρανικής Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας» (ΟΑΟΕ). Και μόλις ενάμιση μήνα αργότερα ανακοινώθηκε ότι έχει συνταχθεί και το σχέδιο του Καταστατικού Χάρτη μιας νέας «Εκκλησίας της Ουκρανίας». Στις 5 Ιανουαρίου 2019 ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος υπέγραψε τον Τόμο «Αυτοκεφαλίας» της νεοσύστατης «Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας» (ΟΕΟ), σύμφωνα με τον οποίο προκαθήμενός της με τίτλο «μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας» διορίζεται ο Επιφάνιος Ντουμένκο. Όπως όμως είχαμε τονίσει προηγουμένως, ήδη προϋπήρχε στην επικράτεια της Ουκρανίας η αναγνωρισμένη από όλες τις κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες (*συμπεριλαμβανομένου και του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως*) Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία. Είναι προφανές ότι οι εκκλησιαστικοί κανόνες δεν επιτρέπουν τη δημιουργία στο ίδιο έδαφος δεύτερης «Ουκρανικής Εκκλησίας» (βλ. τον 8^{ο} καν. της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου), **πράγμα που σημαίνει ότι η λεγόμενη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας είναι εκ κανονικής απόψεως έκνομη.**

Εξ αυτών προκύπτει ξεκάθαρα ότι η λεγόμενη «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» (ΟΕΟ) είναι μείγμα εκ δύο ομάδων, ουδεμία εκ των οποίων δεν διέθετε κανονική ιεραρχία τη στιγμή που αναγνωρίσθηκε από τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Η πρώτη ομάδα (ΟΟΕ ΠΚ) είχε επικεφαλής τον αυτόκλητο «Πατριάρχη» Φιλάρετο Ντενισένκο, του οποίου ο αφορισμός από την Εκκλησία αναγνωρίσθηκε από όλες τις κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες, συμπεριλαμβανομένου και του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Επικεφαλής της άλλης ομάδας (ΟΑΟΕ) ήταν ο λεγόμενος «αρχιεπίσκοπος» Μακάριος Μαλέτιτς, ο οποίος δεν διέθετε ποτέ όχι μόνον επισκοπικό βαθμό, αλλά ούτε και χειροτονία ως ιερέας. «Η αποκατάσταση στον οικείο αυτών βαθμό» και των δύο «προκαθημένων» έγινε όχι μόνον χωρίς μετάνοια από την πλευρά τους, αλλά ούτε και χωρίς την τυπική αναχειροτονία τους, πράγμα που σημαίνει ότι η πράξη «αποδοχής τους στην εκκλησιαστική κοινωνία» ήταν απολύτως άκυρη. **Με άλλα λόγια, από εκκλησιολογικής απόψεως η λεγόμενη «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» (ΟΕΟ) είναι όχι μόνον αντικανονικό, αλλά και σχισματικό μόρφωμα.**

Είναι σαφές ότι ο προστατευόμενος της παγκοσμίου φιλελεύθερης ελίτ και των κυβερνώντων των ΗΠΑ Πατριάρχης Βαρθολομαίος απολύτως σκόπιμα και κυνικά αθέτησε τις αρχές και τους κανόνες της Ορθοδοξίας. Οι κανόνες των Αποστόλων, όπως και οι αποφάσεις των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων κελεύουν κατηγορηματικά **να καθαιρεθεί και να αφορισθεί από την Εκκλησία καθένας, που δέχεται σε κοινωνία σχισματικούς**.

Επιπλέον, οποιοσδήποτε κληρικός αναγνωρίζει τις σχισματικές ενέργειες του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, σύμφωνα με τους κανόνες, καθίσταται **σχισματικός και εκπίπτει της Εκκλησίας. Τούτο αφορά και οιαδήποτε τοπική Εκκλησία.**

«Εἰ δὲ φανείῃ τις τῶν ἐπισκόπων, ἢ πρεσβυτέρων, ἢ διακόνων, ἤ τις τοῦ κανόνος τοῖς ἀκοινωνήτοις κοινωνῶν, καὶ τοῦτον ἀκοινώνητον εἶναι, ὡς ἂν συγχέοντα τὸν κανόνα τῆς ἐκκλησίας» (καν. 2 της εν Αντιοχεία Συνόδου, πρβλ. τους 10 και 11 Αποστολικούς καν.).

Ήδη ο πρώτος Άγιος πατήρ και διδάσκαλος της Εκκλησίας ιερομάρτυς Ιγνάτιος ο Θεοφόρος μας προειδοποιούσε ότι *«εἴ τις σχίζοντι ἀκολουθεῖ, βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομεῖ»*.

Ενώ τα λεγόμενα του Ιερού Χρυσοστόμου ηχούν ακόμη αυστηρότερα: *«Κἂν μυρία ὦμεν*

*ἐργασάμενοι καλὰ, τῶν τὸ σῶμα αὐτοῦ [*τοῦ Χριστοῦ - σ.τ.μ.*] διατεμόντων οὐκ ἐλάττονα δώσομεν δίκην, οἱ τὸ πλήρωμα κατατέμνοντες τὸ ἐκκλησιαστικόν… οὐδὲ μαρτυρίου αἷμα ταύτην, ἔφησε, δύνασθαι τήν ἁμαρτίαν ἐξαλείφειν*».

Η λεγόμενη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας δημιουργεί ένα πολύ επικίνδυνο προηγούμενο, διότι αποτελεί παράδειγμα για τη δημιουργία σχισμάτων ανά τον κόσμο. Όπως συνοψίζει η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Σόφιας ιστορικός Νταρίνα Γκριγκόροβα: *«Ως πνευματική πραγματικότητα το σχίσμα αποτελεί ήδη πλήγμα κατά της Ορθοδοξίας, προμελετημένο ύπουλα, βαθύ, ένα πλήγμα στην ίδια την καρδιά. Με το σχίσμα δημιουργείται σε κάθε Ορθόδοξη Εκκλησία, σε κάθε ναό, όπου και αν ευρίσκεται, μια ρωγμή. Καθεμία τοπική Εκκλησία πρέπει να αποφασίσει επί του θέματος. Διότι, εάν η παρανομία του Βαρθολομαίου επικρατήσει, τότε κάθε επιμέρους Εκκλησία απειλείται με "οικουμενική" κηδεμονία και άρνηση του αυτοκεφάλου καθεστώτος της υπό έξωθεν πολιτική πίεση, όπως συνέβη τώρα με την (κανονική) Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία (του Πατριαρχείου Μόσχας)».*[11]

Στον περιβόητο ουκρανικό Τόμο αναφέρεται ρητώς ότι «ἡ ἐν Οὐκρανίᾳ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία γινώσκει ὡς **κεφαλὴν** τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ Προκαθήμενοι»[12]. Δηλαδή υποστηρίζεται ότι ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως είναι επικεφαλής όχι μόνον της «Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας», αλλά και όλων των κατά τόπους Εκκλησιών, και ότι τούτο δήθεν αναγνωρίζουν «οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ Προκαθήμενοι». **Αυτό είναι εξαιρετικά επαχθής δογματική αίρεση,** διότι Κεφαλή της Οικουμενικής Εκκλησίας είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός («καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας» – Κολ. 1,18). Εκ τούτων προκύπτει ότι απολύτως αθέμιτες είναι επίσης και οι αξιώσεις του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως ως προς το δικαίωμα να λειτουργεί ως ανώτατο διαιτητικό δικαστήριο με αμετάκλητες αποφάσεις επί όλων των κληρικών όλων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, καθώς και τα αποκλειστικά δικαιώματα επί της εκκλησιαστικής δικαιοδοσίας στη Διασπορά.

Ο Βαρθολομαίος Α΄ απολύτως παρανόμως οικειοποιείται τον τίτλο «Οἰκουμενικός Πατριάρχης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως». Στα τέλη του 6ου αι. υπό την επιρροή του αυτοκράτορα Μαυρικίου ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννης απαίτησε να αναγνωρισθεί ως πρώτος επίσκοπος ανά την Εκκλησία και αναρμόστως σφετερίσθηκε τον τίτλο του «Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου». Σε σχέση με τα ανωτέρω ο Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος έγραψε στον αυτοκράτορα: ***«Λέγω χωρίς παραμικρό δισταγμό, ότι όποιος ονομάζεται ή επιθυμεί να ονομάζεται "Οικουμενικός Επίσκοπος", αποτελεί - με την υπεροψία του αυτήν - πρόδρομος του***

Αντιχρίστου, διότι με αυτόν ακριβώς τον τρόπο διεκδικεί να στέκει υπεράνω των άλλων…». **[13]**

Αποτελεί βλασφημία να απονέμεται ο τίτλος «Οἰκουμενικός Πατριάρχης» σε άνθρωπο, διότι τέτοιος είναι μόνον και αποκλειστικά ο Χριστός. Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης του 1923, ο Βαρθολομαίος δεν είναι τίποτε περισσότερο από «*επικεφαλής της ελληνικής ορθόδοξης κοινότητας στην Τουρκία*» **[14]**. Εάν προστεθεί και το ότι και η πόλη Κωνσταντινούπολη από το 1930 ονομάζεται επισήμως Ιστανμπούλ, καθίσταται σαφές ότι **ο τίτλος του Βαρθολομαίου δύναται να είναι μόνον «Πατριάρχης Ιστανμπούλ» και τέλος!**

Όσον δε αφορά τις αξιώσεις του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ότι είναι «*Μήτηρ καὶ Γεννήτωρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν*», **[15]** διατύπωση, που κυριολεκτικά επαναλαμβάνει την παπική «Matrix et Radix omnium Ecclesiarum», είναι επίσης ανυπόστατες. Ως «***Μήτηρ καὶ Γεννήτωρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν***» δύναται να αναγνωρισθεί μόνον η Εκκλησία των Ιεροσολύμων, της οποίας τα θεμέλια τέθηκαν από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό βάσει των Αγίων Αποστόλων, οι οποίοι δέχθηκαν την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής και ξεκίνησαν τη διάδοση της χριστιανικής πίστης ανά τον κόσμο. Αυτό επιβεβαιώνει και ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος αντιπαραβάλλει τους Εβραίους με την καλλιέλαιο και τους ειδωλολάτρες με την αγριέλαιο, που εγκεντρίσθηκαν επιπρόσθετα στην αληθινή πίστη στον Θεό (Ρωμ. 11,24). Να, γιατί είναι απολύτως λογικό να καταλάβει το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την εκ Θεού αρμόζουσα θέση του στον ορθόδοξο κόσμο!

Στη Διάσκεψη επισκόπων της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, που συνήλθε τον Ιούλιο του 2023, ενεκρίθη το έγγραφο ***«Σχετικά με την αλλοίωση της ορθοδόξου περί Εκκλησίας διδασκαλίας στις ενέργειες της ιεραρχίας του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και στις παρεμβάσεις των εκπροσώπων αυτού»***. Σε αυτό απαριθμούνται εξαντλητικά όλες οι αιρετικές καινοτομίες του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως στην ορθόδοξη εκκλησιολογία, οι οποίες επί πολλά χρόνια πλέον προκαλούν σύγχυση και διχασμό στην παγκόσμια ορθόδοξη οικογένεια. Οι ιεράρχες και θεολόγοι του Φαναρίου αγωνίζονται σκληρά για να επιβάλουν το δόγμα του πρωτείου του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως όχι μόνον ως προς την τιμή, αλλά και ως προς την εξουσία. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος εμφανίζεται ως επίγειος κεφαλή της Οικουμενικής Εκκλησίας («πρῶτος ἄνευ ἴσων»), γεγονός, που παραβιάζει τα κανονικά δικαιώματα των Προκαθημένων των άλλων κατά τόπους Εκκλησιών. Στην ουσία τούτο συνιστά **εκκλησιολογική αίρεση,** που είναι γνωστή ως «**παπισμός της Ανατολής**» και αντίκειται στο **δόγμα ότι ο Χριστός είναι «κεφαλὴ ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ»** (Εφ. 1,22-23).

Εξ ου και συνεπάγεται η αξίωση του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως να έχει το δικαίωμα του **ανώτατου διαιτητικού δικαστηρίου με αμετάκλητες αποφάσεις** επί όλων των κληρικών όλων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, ακόμη και να έχει **αποκλειστικά δικαιώματα επί της εκκλησιαστικής δικαιοδοσίας στη Διασπορά.**

Το έγγραφο κλείνει με το εξής συμπέρασμα: *«Καταδικάζουμε και δεν αποδεχόμεθα τις θεωρητικές διατάξεις του καινοφανούς εκκλησιολογικού δόγματος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, καθώς και τις πρακτικές, άδικες και παράνομες ενέργειες, που επιχειρήθηκαν προκειμένου να εφαρμοσθεί το εν λόγω δόγμα στη σύγχρονη εκκλησιαστική ζωή. Αυτές οι διατάξεις και οι ενέργειες δεν συνάδουν με την Ορθόδοξη Παράδοση, καταλύουν τα κανονικά θέσπια της Οικουμενικής Εκκλησίας και πλήττουν βαρύτατα την ενότητα των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών».* (Για το πλήρες κείμενο του εγγράφου αυτού ακολουθήστε την παραπομπή στην υποσημ. **[16]**)

Είναι άραγε εφικτή η σύγκληση Πανορθοδόξου Συνόδου χωρίς να είναι κορυφαίο συντονιστικό της κέντρο το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως;

Ο μητροπολίτης Ιλαρίων (Αλφέεφ) γράφει σε ένα σημείο:

«Λαμβάνοντας την πρωτοφανή απόφαση περί νομιμοποιήσεως του ουκρανικού σχίσματος ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος υπολόγιζε ότι στην υπ' αυτόν συγκροτηθείσα δομή θα προσχωρούσαν αρχιερείς της κανονικής Εκκλησίας και ότι αυτή η δομή θα αναγνωριζόταν από τις Ορθοδόξους κατά τόπους Εκκλησίες. Ούτε το μεν συνέβη, αλλά ούτε και το δε, με αποτέλεσμα να αποτύχει η "αστραπιαία επίθεση" (blitzkrieg). Αντί για θεραπεία του σχίσματος ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος μόνο το εμβάθυνε, προκαλώντας τη δικαιολογημένη απαρέσκεια των πεπραγμένων του στην παγκόσμια Ορθοδοξία. Και εάν άλλοτε, ως "πρώτος μεταξύ ίσων", θα εδύνατο να διαδραματίζει συντονιστικό και συσπειρωτικό ρόλο στην οικογένεια των Ορθοδόξων κατά τόπους Εκκλησιών, τώρα πλέον, αφού ανακήρυξε τον εαυτό του "πρῶτον ἄνευ ἴσων", αυτοκαταργήθηκε ως συντονιστικό κέντρο…

Τι σημαίνει αυτό; Ότι ελλείψει συντονιστικού κέντρου στο πρόσωπο του "πρώτου μεταξὺ ἴσων" οι Ορθόδοξες Εκκλησίες θα προσπαθήσουν να δημιουργήσουν ένα άλλο κέντρο συνεργασίας. Υπό τις συνθήκες, όπου ο πρώτος κατά τη σειρά των Ιερών Διπτύχων στην πράξη αυτοεξαιρέθηκε και

αυτοαπομονώθηκε, μπορεί να αναλάβει το συντονισμό των κοινών ορθοδόξων προσπαθειών για την υπέρβαση των διαιρέσεων και των στρεβλώσεων και ο δεύτερος, και ο τρίτος, και ο τέταρτος, και ο δέκατος κατά σειρά, δηλαδή εκείνος, στον οποίο οι Ορθόδοξες κατά τόπους Εκκλησίες θα εμπιστευθούν αυτή την αποστολή, διότι αυτός διαθέτει την απαραίτητη προς τούτο σύνεση και ταπείνωση, χωρίς να διεκδικεί πρωτεία και κυριαρχία.

Όταν τον 5ο αι. ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριος εξέπεσε σε αίρεση, αποφασιστικό ρόλο στην καταδίκη αυτής της αιρέσεως από την Γ΄ Οικουμενική Σύνοδο διαδραμάτισε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριλλος. Και όταν πάλι τον 15ο αι. ο Κωνσταντινουπόλεως υποστήριξε την ένωση με τη Ρώμη, οι λοιποί Πατριάρχες της Ανατολής δεν αναγνώρισαν την πράξη αυτή. Τώρα πλέον, με τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίο να βρίσκεται με το μέρος του σχίσματος, η ανά την οικουμένη Ορθοδοξία ουδόλως βρέθηκε ακέφαλη. Ουδέποτε ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως υπήρξε κεφαλή της Οικουμενικής Εκκλησίας. Αυτή ήταν πάντοτε και παραμένει ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Και εάν στη ρωμαιοκαθολική παράδοση διαμορφώθηκε η αντίληψη περί του Πάπα της Ρώμης ως vicarius Christi, δηλαδή ως επί γης εκπροσώπου Του, ουδέποτε υπήρξε τέτοια αντίληψη στην ορθόδοξη παράδοση».[17]

Με άλλα λόγια η αποστασία του Πατριάρχη Βαρθολομαίου από την πίστη ουδόλως μπορεί να παρεμποδίσει τη διεξαγωγή της Πανορθοδόξου Συνόδου!

Το κοινωνικό δόγμα του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως εμπεριέχει δύο ιδιαιτέρως επικίνδυνες αιρέσεις, δάνειο από τη φιλελεύθερη προτεσταντική θεολογία

Το 2020 το Φανάρι για πρώτη φορά δημοσίευσε αναλυτική έκθεση του κοινωνικού του δόγματος, το οποίο επί τριετίας συντασσόταν από ειδική επιτροπή. Το έγγραφο με τίτλο «Για τη ζωή του κόσμου: προς το κοινωνικό ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας»[18] ενεκρίθη τον Ιανουάριο από τη Σύνοδο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και τον Μάρτιο παρουσιάσθηκε στο ευρύτερο κοινό. Αποτελεί καρπό συνεργασίας δώδεκα θεολόγων από διάφορες χώρες (που, όμως, ανήκουν αποκλειστικά στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως), οι οποίοι συμπεριέλαβαν σε αυτό ζητήματα, που έχουν σχέση με την κοινωνική ανισότητα, την φτώχεια, τον ρατσισμό, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη βιοηθική, την τεχνολογία και την αλλαγή του κλίματος.

Ένας από τους συντάκτες του κειμένου ήταν ο Ντέιβιντ Χαρτ, αγγλικανός προσήλυτος στην ορθοδοξία, ο οποίος όμως διατήρησε τις φιλελεύθερες απόψεις του. Ο Ντέιβιντ Μπέντλι Χαρτ είναι φιλόσοφος, κουλτουρολόγος και σοσιαλδημοκράτης, ο οποίος επιδόθηκε στη μελέτη διαφόρων φιλοσοφικών και θεολογικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένου του βουδισμού, του ινδουϊσμού, του τζαϊνισμού και άλλων θρησκειών του ντχάρμα. Αυτός μεταξύ άλλων, ισχυρίζεται ότι δεν υφίσταται κανένα σχίσμα μεταξύ ορθοδοξίας και ρωμαιοκαθολικισμού και ότι όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως πίστεως, ηθικής και λοιπών θα κληρονομήσουν την αιώνια σωτηρία (διδασκαλία της αποκαταστάσεως).

Ο Ρώσος ορθόδοξος δημοσιολόγος Σεργκέι Χουντίεφ δίνει μια πολύ ακριβή αξιολόγηση του φιλελευθερισμού, με τον οποίο είναι ποτισμένο το κείμενο «Για τη ζωή του κόσμου»:

«Αφού μελέτησα επισταμένως το κείμενο, οφείλω να διαπιστώσω ότι το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο από τις προσωπικές αμαρτίες του σημερινού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Το κείμενο μαρτυρά μια βαθιά διολίσθηση προς τη φιλελεύθερη θεολογία, όπου το κήρυγμα του θείου λόγου υποκαθίσταται από το κήρυγμα ενός συγκεκριμένου είδους κοινωνικού ακτιβισμού, ενώ τα χωρία από την Αγία Γραφή και τους Αγίους Πατέρες προσαρμόζονται στην ημερήσια διάταξη, την οποία καθορίζουν εξωτερικές ως προς την Εκκλησία δυνάμεις. Το έγγραφο αυτό, αλίμονο, μοιάζει πολύ περισσότερο με πολιτική παρά θεολογική διακήρυξη και μάλιστα διακήρυξη με σαφέστατη αριστερίζουσα χροιά…

Στον δυτικό χριστιανικό κόσμο έχουν προ πολλού διαμορφωθεί οι διαφορές μεταξύ της φιλελεύθερης και της συντηρητικής στάσης έναντι της πίστης και γνωρίζουμε επαρκώς ποιες είναι αυτές. Για τον συντηρητικό κύριο μέλημα του χριστιανού είναι η σωτηρία της ψυχής, τόσο της δικής του, όσο και των πλησίον του με προοπτική την αιωνιότητα, ενώ το κύριο πρόβλημα είναι η προσωπική αμαρτία, που απειλεί αυτή τη σωτηρία. Το κύριο πρόβλημα του ανθρώπου είναι εσωτερικό και είναι η αμαρτία εντός της δικής του καρδιάς, ενώ το κύριο έργο του χριστιανού συνίσταται στη μετάνοια, την υπέρβαση με τη χάρη του Θεού της προσωπικής του αμαρτωλής φθοράς. Ο άνθρωπος θα καταστεί εργαλείο του Θεού στον κόσμο, “σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον” (Β΄ Τιμ. 2,21), όταν επιτρέψει στον Θεό να ενεργεί μέσω του ιδίου, αφού ταπεινώσει τον προσωπικό του εγωισμό και ετσιθελισμό…

Για τη φιλελεύθερη θεολογία η σωτηρία των συγκεκριμένων ψυχών με προοπτική την αιωνιότητα δεν αποτελεί κάποια προτεραιότητα. Ενίοτε σχηματίζεται η εντύπωση ότι οι φιλελεύθεροι δεν

πιστεύουν σε καμιά αιώνια σωτηρία. Πάντως συνήθως δεν την αρνούνται, αλλά απλώς παύει να αποτελεί κεντρικό μέλημα. Συχνά οι φιλελεύθεροι (όπως ένας από τους συντάκτες τού υπό εξέταση κειμένου, ο φιλελεύθερος θεολόγος Ντέιβιντ Μπέντλι Χαρτ) απλώς αναφέρονται στην καθολική σωτηρία, και επειδή όλοι ούτως ή άλλως θα σωθούν στους αιώνας των αιώνων, δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για την αιώνια σωτηρία κανενός. Ως σκοπός των χριστιανών ορίζεται κάτι άλλο: η βελτίωση της επίγειας ζωής μέσω των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων. Όπως και βλέπουμε στο υπό εξέταση κείμενο, το Ευαγγέλιο ερμηνεύεται υπό μια καθαρά κοσμική έννοια, ως πρόγραμμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, η αμαρτία ως χαρακτηριστικό της κακώς δομημένης κοινωνίας και όχι του ανθρώπου, ενώ βασική χριστιανική ενέργεια δεν είναι η μετάνοια, αλλά ο κοινωνικός ακτιβισμός. Το κακό δεν εδρεύει στην καρδιά μου, αλλά στους άλλους ανθρώπους, τους τραπεζίτες, τους διευθυντές των μεγάλων εταιρειών, στις κυβερνήσεις, τους φονταμενταλιστές ή σε κάποιους άλλους κακούς ανθρώπους, καταπιεστές, τους οποίους οφείλουμε να πολεμούμε».[19]

Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγουν και οι ορθόδοξοι Ουκρανοί δημοσιογράφοι:

«Απαντώντας στην ερώτηση, που τέθηκε στην αρχή του άρθρου: τι μαρτυρά το κοινωνικό δόγμα του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, μπορούμε να πούμε ότι αποδεικνύει ότι το Φανάρι ολοένα και περισσότερο κλίνει προς τον φιλελευθερισμό, τον οικουμενισμό, τη φροντίδα για το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κήρυγμα της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης...

Η υπερύψωση στο κείμενο “Για τη ζωή του κόσμου” των αξιών της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κάθε λογής πολιτικών ελευθεριών επιχειρείται τόσο έντονα, ώστε επέτρεψε σε ορισμένους πολιτικούς επιστήμονες να δηλώσουν την **εκπληκτική ομοιότητα του ιστορικού δόγματος “Για τη ζωή του κόσμου” με το προεκλογικό πρόγραμμα του υποψηφίου προέδρου των ΗΠΑ από το Δημοκρατικό Κόμμα Τζο Μπάιντεν».**[20]

Χωρίς να διεκδικούμε την πληρότητα θα επικεντρωθούμε εν συντομία στις ιστορικές προϋποθέσεις, οι οποίες οδήγησαν στην υιοθέτηση ***αιρετικών διδασκαλιών, α) της ιδεολογίας των ΛΟΑΤΚΙ και β) του οικουμενισμού*** από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, τις οποίες έθεσε **στον πυρήνα του κειμένου «Για τη ζωή του κόσμου».**

α) **Η ιδεολογία ΛΟΑΤΚΙ**

Για την επίτευξη των σκοπών του το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως πάντοτε μεταχειριζόταν ένα ευρύ φάσμα εργαλείων και μεθόδων. Κατά τα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου ως προτεραιότητα είχε την ενίσχυση των **ειδικών σχέσεων με τις ΗΠΑ**, οι οποίες έλαβαν ακόμη μεγαλύτερη ώθηση μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και του σοσιαλιστικού στρατοπέδου το 1989. Η Ουάσιγκτον είναι ο κορυφαίος εταίρος του Φαναρίου και ο εγγυητής της υπάρξεώς του, ενώ το Φανάρι με τη σειρά του διαμορφώνει την πολιτική του σε πλήρη συμφωνία με τα αμερικανικά συμφέροντα στην Ανατολική Ευρώπη.

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι ιδιαιτέρως προσκείμενος στους λεγόμενους ακραίους φιλελεύθερους όπως η Χίλαρι Κλίντον, ο Μπαράκ Ομπάμα, ο Τζο Μπάιντεν, η Νάνσι Πελόζι και πολλοί άλλοι, οι οποίοι όχι μόνον σθεναρώς υποστηρίζουν τα δόγματα του ακραίου φεμινισμού και της έμφυλης ιδεολογίας, αλλά και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να τα εμφυτεύσουν στη δυτική κοινωνία. Αυτά τα δόγματα πολεμούν επιτυχώς για την πλήρη απορρύθμιση της σεξουαλικής ταυτότητας, για τη νομιμοποίηση του ομοφυλοφιλικού γάμου και της οικογένειας, για το δικαίωμα στην άμβλωση ακόμη και κατά τον ένατο μήνα της κύησης, για την άρση των ηθικών περιορισμών σχετικά με τη σεξουαλικότητα κλπ. κλπ., ενώ για τους διαφωνούντες ο νόμος προβλέπει αυστηρή τιμωρία, τεράστια χρηματικά πρόστιμα ακόμη και φυλάκιση![21]

Να τι επισημαίνει σε ένα από τα άρθρα του ο πατήρ Μάρκος Χότζης.

Τον Οκτώβριο του 2015 οι άρχοντες του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου στο ετήσιο δείπνο τους στο ξενοδοχείο Χίλτον στη Νέα Υόρκη απένειμαν στον υπέρμαχο των αμβλώσεων αντιπρόεδρο των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν το βραβείο του Πατριάρχη Αθηναγόρα, που χορηγείται για την «υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Σύμφωνα με πληροφορίες της ιστοσελίδας της Ελληνορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αμερικής, το βραβείο του Πατριάρχη Αθηναγόρα απονέμεται μόνον «στους αποδεδειγμένα ορθοδόξους χριστιανούς, που είναι αφοσιωμένοι στη διδασκαλία του Χριστού, την πίστη, τους κανόνες, τη λατρεία, την πειθαρχία και τις αρχές της Εκκλησίας». Κατά την επίδοση του βραβείου ο αρχιεπίσκοπος Δημήτριος ανέκραξε: «*Άξιος! Άξιος! Άξιος*!».

Η προεδρική διοίκηση Ομπάμα αναδείχθηκε στον ισχυρότερο υπερασπιστή των αμβλώσεων στην ιστορία των ΗΠΑ, ενώ ο Μπάιντεν σε πραγματικό πρωταθλητή στην προστασία της δολοφονίας

παιδιών από την εποχή ακόμη της θητείας του ως γερουσιαστή. Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του συνέβαλε στην εξόντωση περίπου 60 εκ. αγέννητων αμερικανόπουλων, όσο και στην πραγματοποίηση περίπου ενός δισεκατομμυρίου εκτρώσεων σε όλον τον κόσμο. Ακραίοι υπέρμαχοι των εκτρώσεων ήταν και οι «ορθόδοξοι» γερουσιαστές Ολυμπία Σνόου και Πολ Σαρμπάνης, ο κυβερνήτης Μάικ Ντουκάκης και ο υπερασπιστής των δικαιωμάτων των ομοφυλοφίλων Τζορτζ Στεφανόπουλος.

Ο Πολ Σαρμπάνης επίσης βραβεύθηκε από τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, αν και ήταν γνωστό ότι είχε ψηφίσει υπέρ της χορήγησης οικονομικών πόρων για την ανέγερση κλινικών αμβλώσεων, κλωνοποίησης ανθρώπων, για πειράματα με ανθρώπινα βλαστοκύτταρα, που εξάγονται από έμβρυα κλπ. Πολύ περισσότερο, ο Σαρμπάνης και ο Τζορτζ Στεφανόπουλος προήχθηκαν σε άρχοντες!

Είναι προφανές ότι και ο ίδιος ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος δεν έχει καμία αντίρρηση κατά των αμβλώσεων. Στο πόνημά του με τίτλο «Κοινωνία του μυστηρίου: η Ορθοδοξία στο σύγχρονο κόσμο», όπου πραγματεύεται την ιερότητα της ζωής, γράφει: «*Επί όλων των παρόμοιων κοινωνικών και ηθικών ζητημάτων δεν έχει η Ορθόδοξη Εκκλησία κατηγορηματική θέση*». Και συνεχίζει: «*Πράγματι, αποφεύγουμε συνήθως να εφαρμόζουμε αυστηρά δόγματα, όταν αντιμετωπίζουμε κοινωνικές και ηθικές προκλήσεις*»[22].

Αυτός ο ισχυρισμός είναι απολύτως εσφαλμένος, διότι στο διάβα όλης της ιστορίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας οι εκκλησιαστικές Αρχές και οι Άγιοί της είχαν ομόφωνη στάση έναντι των αμβλώσεων και ακολουθούσαν αυστηρά τη θέση ότι η άμβλωση είναι φόνος. Τούτο επίσης συνιστά προσβολή στη χορεία των πατέρων και διδασκάλων της Εκκλησίας, οι οποίοι πάντοτε τάσσονταν υπέρ της προστασίας των αγέννητων βρεφών και του απαραβίαστου της ζωής, που δόθηκε από το Δημιουργό ακόμη κατά τη σύλληψη.[23]

Αρκετοί αναλυτές εφιστούν την προσοχή στο ότι στις αποφάσεις της συνελθούσης το 2016 στην Κρήτη Συνόδου (λόγω απουσίας των Εκκλησιών Βουλγαρίας, Γεωργίας, Ρωσίας και Αντιοχείας αδυνατούμε να την χαρακτηρίσουμε «Πανορθόδοξη») περιέχονται παγίδες, που μπορούν να αποδειχθούν βραδυφλεγής βόμβα. Έτσι, λ.χ. στο κείμενο «Το Μυστήριο τοῦ Γάμου καὶ τὰ κωλύματα αὐτοῦ» αναφέρεται στην παράγραφο Ι.6:

«Ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετώπιζε πάντοτε μετά τῆς ἀναγκαίας αὐστηρότητος καί τῆς δεούσης ποιμαντικῆς εὐαισθησίας, κατά τό ὑπόδειγμα τῆς ἐπιεικείας τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου (Ρωμ. 7, 2-3. Α΄ Κορ. 7, 12-15, 39 κ.ἄ.), τόσον τάς θετικάς προϋποθέσεις (διαφορά φύλου, νόμιμος ἡλικία κ.ἄ.), ὅσον καί τάς ἀρνητικάς προϋποθέσεις (συγγένεια ἐξ αἵματος καί ἐξ ἀγχιστείας, πνευματική συγγένεια, ὑπάρχων γάμος, ἑτεροθρησκεία κ.ἄ.) διά τήν σύναψιν γάμου».

Από το κείμενο συμπεραίνεται ότι λόγω της επιείκειάς του ο απόστολος Παύλος συγκατατίθετο στους γάμους μεταξύ ανθρώπων του ιδίου φύλου (δηλαδή, των ομοφυλοφίλων!), πράγμα, που έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τα λεχθέντα από τον ίδιο στην προς Κορινθίους επιστολή: «...ἀρσενοκοῖται... βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α΄ Κορ. 6,9).

Αυτό το συμπέρασμα ενισχύεται από το στοιχείο ότι η ομοφυλοφιλία λείπει από τα κωλύματα κατά τη σύναψη γάμου, που αναφέρονται στην παρ. ΙΙ «Κωλύματα γάμου».

Ενώ στην παρ. Ι.10 διαβάζουμε:

«Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀποδέχεται διά τά μέλη αὐτῆς σύμφωνα συμβιώσεως τοῦ αὐτοῦ φύλου ἤ καί πᾶσαν ἄλλην μορφήν συμβιώσεως διά τά μέλη αὐτῆς, διαφόρους τοῦ γάμου».

Με άλλα λόγια επί απολύτως ίσοις όροις στα ομοφυλόφιλα και τα ετερόφυλα ζευγάρια απαγορεύονται τα σύμφωνα συμβίωσης και επιτρέπεται μόνον η σύναψη γάμου!**[24]**

Εκ πρώτης όψεως το κείμενο γενικότερα επικυρώνει τον γάμο ανδρός και γυναικός. Καθίσταται όμως απολύτως προφανές ότι αφήνει κενά, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από φιλελεύθερους ερμηνευτές για την επιβολή του «γάμου» των ομοφυλοφίλων στην Ορθοδοξία.

Ο απολογητής της Συνόδου της Κρήτης καθ. Πέτρος Βασιλειάδης μόλις ένα χρόνο μετά τη διεξαγωγή της (2017) δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «**Περιορισμοί και έμφυλες ταυτότητες**», στο οποίο πρότεινε «*τη θεολογική επανεξέταση της ανθρώπινης σεξουαλικότητας*» και οδηγήθηκε στο εξής συμπέρασμα: *«Διενεργώντας γενικευμένη και όσον είναι δυνατό ουδέτερη ανάλυση*

προσφάτως εκτίμησα ότι ο Άγιος Απόστολος Παύλος ***καταδικάζει όχι τη ροπή προς την ομοφυλοφιλία*** *(η οποία βασιζόμενη στα τελευταία επιστημονικά πορίσματα, όπως* ***έχει αποδειχθεί είναι έμφυτη,*** *χωρίς να εξαρτάται από την επιλογή του ανθρώπου), αλλά την ομοφυλοφιλική ενέργεια»*. Παραπέμποντας μεταξύ άλλων και στον μητροπολίτη Κάλλιστο Γουέαρ, ο Βασιλειάδης καλεί «*να συνδράμουμε στην Εκκλησία μας να* ***υπερκεράσει τους "περιορισμούς"****, χωρίς να τραυματίζουμε κανένα και χωρίς να βλάπτουμε την αυθεντική Εκκλησία»*.**[25]**

Λίγους μήνες αργότερα στο περιοδικό «The Wheel» (βλ. τον πρόλογο του τεύχους άνοιξης-καλοκαιριού του 2018) ο μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Γουέαρ, έπισης αγγλικανός προσήλυτος στην Ορθοδοξία και θεολόγος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, όχι μόνον **υπερασπίσθηκε την ομοφυλοφιλία,** αλλά και απαίτησε από τον ορθόδοξο κόσμο να αναγνωρίσει ότι «*υπάρχει μεγάλη ποικιλία οδών, δια των οποίων ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο*».**[26]**

Το 2019 πραγματοποιήθηκε στη Μεγάλη Βρετανία ένα θρησκευτικό φόρουμ, από τα δελτία Τύπου του οποίου πληροφορούμαστε τα εξής: «Από 16 έως 19 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε στην Οξφόρδη το διεθνές συνέδριο με συμμετοχή ιερέων, παστόρων, θεολόγων, επιστημόνων κ.ά. Οι συμμετέχοντες συζήτησαν "***τα σύγχρονα ζητήματα του φύλου, της φυλετικής ταυτότητας και της σεξουαλικότητας***" σε σχέση με την *Ορθόδοξη Εκκλησία.* Η εκδήλωση οργανώθηκε από το Πανεπιστήμιο Έξτερ της Μ. Βρετανίας σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Φόρνταμ των Ιησουϊτών στις ΗΠΑ, τμήμα του οποίου αποτελεί το «Κέντρο Μελέτης του Ορθόδοξου Χριστιανισμού».

Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο ενός τριετούς ερευνητικού προγράμματος με τίτλο «*Η σύγχρονη ανατολική ορθόδοξη ταυτότητα και οι προκλήσεις του πλουραλισμού και της σεξουαλικής ποικιλίας κατά την εκκοσμικευμένη εποχή*» με διοργανωτές τον Δρ. Μπρένταν Γκάλαχερ, τον καθ. Αριστοτέλη Παπανικολάου, τον καθ. Τζορτζ Δημακόπουλο κ.ά. Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν το Βρετανικό Συμβούλιο και το Ίδρυμα του Χένρι Λιούις, ενώ την υποστήριξή του εξέφρασε επίσης και το Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων (Chatham House).

Σκοπός της ανεπίσημης συνάντησης ήταν «*να ενθαρρυνθεί ο διάλογος μεταξύ των ειδικών ώστε να βοηθηθεί η Εκκλησία να βρει τέτοιες απαντήσεις στις πιεστικές ποιμαντικές ανάγκες, οι οποίες θα είναι αληθινές και ταυτόχρονα ποιμαντικά συμπονετικές*». Παρόντες ήταν ορθόδοξοι κληρικοί από πολλές δικαιοδοσίες, ΛΟΑΤΚΙ ακτιβιστές, επιστήμονες, κλινικοί ιατροί, καθώς και

οικουμενικοί παρατηρητές από την Αγγλικανική και τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

Όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα σχετικά με το συνέδριο «*ο ειλικρινής διάλογος απέδειξε τον βαθύ σεβασμό στις διαμετρικά αντίθετες θέσεις, μαζί με την ισχυρή επιδίωξη της συνεργασίας και την αφοσίωση στην ορθόδοξη παράδοση*». Οι μετέχοντες στο φόρουμ συμφώνησαν ότι η αξιοπρέπεια όλων των ανθρώπων πρέπει να γίνεται σεβαστή και κάθε επίθεση να αποκλεισθεί. Ταυτοχρόνως είναι σημαντική η «*ποιμαντική συμπόνια*» και «*ο διάλογος πρέπει να συνεχισθεί*».**[27]**

Η ως άνω εκδήλωση σχολιάσθηκε στο άρθρο με τίτλο *«Μεταίροντας τα όρια: στην Οξφόρδη συζητήθηκε πώς να συμφιλιωθεί η Ορθοδοξία με τον σοδομισμό»* ως εξής:

«Είναι προφανές ότι παρόμοια συνέδρια, που διεξάγονται από δυτικές δομές (συμπεριλαμβανομένων των ιησουϊτικών), αποβλέπουν στην εξαφάνιση της παραδοσιακής χριστιανικής ηθικής, της βιβλικής και αγιοπατερικής στάσεως έναντι της αμαρτίας, συμπεριλαμβανομένης και της σοδομικής. Οι ασυμβίβαστες με τη διδασκαλία της Εκκλησίας ιδέες περιβάλλονται με αξιοσέβαστο ακαδημαϊκό, “θεολογικό” μανδύα, ενώ η συμπονετική παρουσία ορθοδόξων κληρικών προσδίδει σε αυτό το περιθωριακό φαινόμενο εκκλησιαστική ατμόσφαιρα, δημιουργώντας στον δυτικό παρατηρητή την ψεύτικη εικόνα μιας ανεκτικής στην αμαρτία Ορθοδοξίας. Σκοπός τέτοιων πρωτοβουλιών είναι η διάλυση της Ορθοδόξου Εκκλησίας, μέσω της αλλοιώσεως της ηθικής διδασκαλίας της και της επανεξετάσεως εκείνων των ζητημάτων, για τα οποία ήδη επί πολλούς αιώνες δόθηκε μια εξαντλητικά σαφής απάντηση από την Αγία Γραφή και τα έργα των Αγίων Πατέρων. *“Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου”* (Παροιμ. 22,28), έχει ειπωθεί στην Αγία Γραφή. Νεωτεριστές, οικουμενιστές και σοδομίτες επιθυμούν να πράξουν ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή να μεταίρουν τα “όρια” της ευαγγελικής και αγιοπατερικής διδασκαλίας.

Αυτή την οδό διήνυσε ήδη η Αγγλικανική Εκκλησία λ.χ., στην οποία μόλις σε μερικές δεκαετίες η εκ παραδόσεως αρνητική αντιμετώπιση του σοδομισμού σταδιακά αντικαταστάθηκε από την εντελώς αντίθετη (αρχικώς, όπως είναι φυσικό, μέσω μιας πρωτοβουλίας “διαλόγου” επί του θέματος), πράγμα που οδήγησε σε αναπόφευκτη κρίση τον αγγλικανισμό και το διχασμό σε “παραδοσιακούς” και “φιλελεύθερους” (ένα από τα στάδια της μετεξέλιξης αποτέλεσε η υιοθέτηση από τους αγγλικανούς μιας σοφιστείας, μιας αποσπασμένης δηλαδή από τη ζωή ιδέας, ότι αμαρτωλή είναι

δήθεν μόνον “η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά”, και όχι η ομοφυλοφιλική έλξη ή τα αισθήματα και οι επιθυμίες)». **[28]**

Ελπίζω ότι τώρα κατέστη πλέον απολύτως σαφές γιατί η ιδεολογία ΛΟΑΤΚΙ εντελώς νομοτελειακά βρήκε τη θέση της και στο επίσημο κείμενο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως «Για τη ζωή του κόσμου». Ας δώσουμε και πάλι το λόγο στον Σ. Χουντίεφ, ο οποίος προβαίνει σε αξιοθαύμαστη ανάλυση των αιρέσεων, που περιλαμβάνονται σε αυτό:

«Ο πλέον ευδιάκριτος δείκτης του θεολογικού φιλελευθερισμού αποτελεί βεβαίως η επανεξέταση της ηθικής ως προς το φύλο, διότι στην περίπτωση αυτή η αθέτηση του λόγου του Θεού είναι σαφής και κατηγορηματική, αλλά αυτή η επανεξέταση είναι αποτέλεσμα μιας βαθιάς μετακίνησης στην κατανόηση του τι συνολικά είναι το Ευαγγέλιο και ποιος ο σκοπός της χριστιανικής ζωής.

Ας προσέξουμε, όμως, τον ίδιο τον δείκτη. Το κείμενο λέγει: “Οφείλουμε να λαμβάνουμε επίσης υπόψη ότι το θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ανθρώπου, το οποίο ουδεμία κρατική ή πολιτική εξουσία δεν δύναται να παραβιάζει, είναι το δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς διώξεις ή καταστολή δικαιωμάτων για λόγους σεξουαλικότητας... Όλοι οι χριστιανοί οφείλουμε πάντοτε να αναζητούμε ο ένας στον άλλο το κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωση του Θεού και να εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή διάκρισης εις βάρος των πλησίον μας ανεξαρτήτως του σεξουαλικού τους προσανατολισμού”.

Τυπικά, εάν εξετάσουμε αυτά τα λεγόμενα εκτός συγχρόνου πλαισίου, θα μπορούσαμε ακόμη και να συμφωνήσουμε μαζί τους. Η Βίβλος δεν είναι ποινικός κώδικας και η πολιτεία δεν πρέπει να καταδιώκει και να καταπατά τα δικαιώματα για πόρνους, αρσενοκοίτες, μέθυσους, υβριστές και λοιπούς αμετανόητους αμαρτωλούς. Η αμαρτία και το ποινικό έγκλημα είναι διαφορετικό πράγμα, αν και εν μέρει αλληλοεπικαλυπτόμενες κατηγορίες. Βεβαίως, δεν επιτρέπεται να μισούμε τους αμαρτωλούς, διότι όλοι είμαστε αμαρτωλοί και ο Θεός θέλει τη σωτηρία όλων μας.

Αλλά κάθε τοποθέτηση έχει το πλαίσιό της και εντός των συγχρόνων πολιτικών πλαισίων “*καταπάτηση*”, “*διάκριση”* και φυσικά “*μίσος*” χαρακτηρίζεται οιαδήποτε διαφωνία με την ΛΟΑΤΚΙ ιδεολογία, που διατυπώνεται με οποιαδήποτε μορφή. Θα σας κατηγορήσουν οπωσδήποτε για “*μίσος*” και “*διάκριση*” εάν δηλώσετε δημοσίως ότι γάμος είναι η ένωση ανδρός και γυναικός, ότι οι άνθρωποι από γεννήσεώς τους ανήκουν σε ένα από τα δύο φύλα και η μετατροπή του άνδρα σε γυναίκα (και αντιστρόφως) με τη βοήθεια καταστροφικών δόσεων ορμονών και επεμβάσεων

ακρωτηριασμού είναι βιολογικά αδύνατη. Σε πολλές χώρες θα σας χαρακτηρίσουν "*μισάνθρωπο*" (με θλιβερές επιπτώσεις στη σταδιοδρομία σας) εάν απλώς και μόνο αμφισβητήσετε δημοσίως το κατά πόσο δικαιολογείται η πρακτική, όταν παιδιά κηρύσσονται "τρανσέξουαλ", τα φορτώνουν με βαριά ορμονικά φάρμακα για να σταματήσουν τη διαδικασία φυλετικής ωρίμανσης, τους κάνουν πλύση εγκεφάλου ότι πρέπει να θεωρούν πως ανήκουν στο αντίθετο φύλο και τους ετοιμάζουν για ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων.

Σε αυτό το κοινωνικό-πολιτικό πλαίσιο η δήλωση των θεολόγων Κωνσταντινουπόλεως για το "*δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς διώξεις ή καταπάτηση δικαιωμάτων για λόγους σεξουαλικότητας*" και το καθήκον "*να αντισταθούμε σε κάθε μορφή διάκρισης... ως προς τον σεξουαλικό προσανατολισμό*" μοιάζουν αμέριστη συμπαράσταση στην ιδεολογία, τη γλώσσα και τον εννοιολογικό μηχανισμό της οποίας δανείζονται. Μιας ιδεολογίας, δηλαδή, απολύτως ασύμβατης με τον χριστιανισμό, αλλά και με την κοινή λογική.

Η αποποίηση της σαφούς βιβλικής διδασκαλίας για χάρη των τρεχόντων ιδεολογικών ρευμάτων είναι ένα έλκος, που έχει πλήξει βαθιά τον προτεσταντικό κόσμο και, αν και σε μικρότερο βαθμό, πάντως αισθητά και τον ρωμαιοκαθολικό, **τώρα πλέον και σε *επίσημο επίπεδο* εκδηλώνεται και στον ορθόδοξο**. Και τούτο είναι πολύ θλιβερό, αλλά τέτοια έλκη δεν θεραπεύονται μόνα τους, επειδή προσπαθούν να μην τους δίνουν προσοχή. Πρέπει να τους αντισταθούμε όσο το δυνατό νωρίτερα».[29]

Θα επισημάνουμε εδώ εν συντομία γιατί η ΛΟΑΤΚΙ ιδεολογία δεν βρίσκει στήριξη στην επιστήμη και μέχρι τίνος βαθμού είναι καταστρεπτική για τη φυσική και την ψυχική υγεία του ανθρώπου.

Ήδη το 2014 η λεσβία Δρ. Λόρα Α. Χέινς, επιφανές μέλος του Συλλόγου Αμερικανών Ψυχολόγων κάλεσε τους ΛΟΑΤΚΙ ακτιβιστές να δώσουν τέλος στους μύθους *«γεννημένος έτσι»* και *«είναι αδύνατο να αλλάξω»* διότι έρχονται σε αντίθεση με την επιστήμη.[30] Το 2019, η μεγαλύτερης κλίμακας επιστημονική έρευνα από όλες όσες έχουν διενεργηθεί μέχρι σήμερα, που κάλυψε 470.000 άτομα, με πολύ κατηγορηματικό πλέον τρόπο απέδειξε ότι η ομοφυλοφιλία κάθε άλλο παρά είναι έμφυτη,[31] πράγμα, που καθιστά πλήρως χωρίς νόημα τα «*θεολογικά*» συμπεράσματα του Πέτρου Βασιλειάδη, του Κάλλιστου Γουέαρ και άλλων παρόμοιων υπέρμαχων του σοδομισμού.

Συνεπεία της διδασκαλίας της λεγόμενης ολοκληρωμένης σεξουαλικής αγωγής (Comprehensive Sexuality Education) στα δυτικά σχολεία αυξήθηκε κατακόρυφα ο αριθμός των παιδιών και εφήβων, που αποφάσισαν να αλλάξουν φύλο. Μέχρι την τελική αλλαγή φύλου οι ανήλικοι διέρχονται συνήθως τέσσερα στάδια:

1. Από την ηλικία των τριών ετών τα παιδιά μπορεί να παραπεμφθούν στην Υπηρεσία Ανάπτυξης Ταυτότητας Φύλου από τον προσωπικό θεράποντα ιατρό τους ή την Ψυχιατρική Υπηρεσία Παίδων και Νέων.

2. Ακριβώς πριν τη μεταβατική περίοδο (σε ηλικία 11 ετών) στον ασθενή μπορεί να συνταγογραφηθούν ορμονικοί αναστολείς. Όλες οι ψυχολογικές επιπτώσεις αυτών των φαρμάκων και το πώς μεταβάλλουν τον εγκέφαλο είναι άγνωστο.

3. Το τρίτο στάδιο αρχίζει στην ηλικία των 16 ετών με τη συνταγογράφηση οιστρογόνου ή τεστοστερόνης μετά από τουλάχιστον 12 μήνες λήψης ορμονικών αναστολέων.

4. Τελευταίο στάδιο είναι η επέμβαση για τη μετατροπή των γεννητικών οργάνων.

Να, ορισμένες παρενέργειες της ορμονικής θεραπείας:

Κατά την αλλαγή του ανδρικού φύλου σε γυναικείο είναι η στειρότητα, τα προβλήματα όρασης, η μειωμένη λίμπιντο, η προδιάθεση για ασθένειες της χοληδόχου κύστης, ο κίνδυνος βαθιάς φλεβικής θρόμβωσης, ο κίνδυνος πνευμονικής εμβολής, η τάση για κατάθλιψη, οι συχνές εναλλαγές διάθεσης και πολλά άλλα.

Ενώ κατά την αλλαγή φύλου από γυναίκα σε άνδρα είναι η προδιάθεση για διαβήτη τύπου ΙΙ, ο κίνδυνος ηπατικής βλάβης ή καρκίνου του ήπατος, η προδιάθεση για καρδιαγγειακά νοσήματα, η αύξηση βάρους, το σύνδρομο πολυκυστικών ωοθηκών, ο κίνδυνος καρκίνου, ενδομήτριου κ.ο.κ.[32]

Στο τέταρτο στάδιο η υπόθεση φθάνει ήδη σε μη αναστρέψιμη βλάβη στον οργανισμό. Τα αγοράκια υποβάλλονται σε ευνουχισμό (ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων) και τα κορίτσια υποβάλλονται σε μαστεκτομή και υστερεκτομή (αφαίρεση των μαστικών αδένων και της μήτρας) [33]. Κατ' αυτόν τον τρόπο νέοι άνθρωποι μετατρέπονται για όλη τους τη ζωή σε άτομα με αναπηρία, τα οποία στερούνται όχι μόνο τη δυνατότητα να δημιουργήσουν μια νέα γενιά, αλλά, όπως δείχνει η πρακτική, και κάθε σεξουαλική ικανοποίηση. (Είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι οι φεμινίστριες, που αντιτίθενται στον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων στο ισλάμ, έχουν συμπεριλάβει πολύ πιο βάναυσο ακρωτηριασμό παιδιών και των δύο φύλων στα τρανσεξουαλικά τους προγράμματα).

Όλοι αυτοί οι νέοι στη συνέχεια γίνονται μέλη της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ! Τεράστιος αριθμός επιστημονικών μελετών, ωστόσο, δείχνει ότι σε αυτή την κοινότητα ο κίνδυνος ψυχικών διαταραχών, εθισμού στο αλκοόλ, τις ναρκωτικές ουσίες, διάφορα είδη καρκίνου και άλλες σοβαρές ασθένειες είναι κατά μέσο όρο 4-5 φορές υψηλότερος από ό,τι στο ετεροφυλόφιλο τμήμα του πληθυσμού. Και η τάση για αυτοτραυματισμό και αυτοκτονία (συμπεριφορά, που οδηγεί σε αυτοκτονία) μεταξύ των τρανσέξουαλ είναι έως και 10 φορές μεγαλύτερη από την ίδια τάση μεταξύ των ετεροφυλόφιλων ατόμων.[34]

Στα μέσα του 2022 η εταιρεία κοινωνιολογικών ερευνών Gallup International δημοσίευσε μια μελέτη βασισμένη σε έρευνα 12.000 ενηλίκων Αμερικανών. Ρωτήθηκαν αν θεωρούν τον εαυτό τους ετεροφυλόφιλο, είτε λεσβία, γκέι, αμφιφυλόφιλο, τρανς κ.ο.κ. **Αποδείχθηκε ότι έως και το 20% της γενιάς Z (δηλαδή των ανθρώπων που γεννήθηκαν περί το 2000) κατατάσσουν τον εαυτό τους στους ΛΟΑΤΚΙ. Ωστόσο, το ποσοστό αυτό αναμένεται *να αυξηθεί δραματικά στο μέλλον*, όταν η νεότερη γενιά θα αποτελεί την πλειονότητα του πληθυσμού των ΗΠΑ![35]** Παρόμοια είναι η κατάσταση και σε όλα τα κράτη, που υιοθέτησαν ειδικούς νόμους για την ενσωμάτωση της ΛΟΑΤΚΙ ιδεολογίας στην κοινωνία και την παιδεία τους. Λ.χ. στη Μ.Βρετανία οι νέοι, οι οποίοι επιθυμούν να αλλάξουν φύλο, μόλις σε 10 χρόνια έχουν αυξηθεί 40 φορές, στη Σουηδία 15 φορές κλπ. (Βλ. τα δύο τμήματα του άρθρου μου στην ιστοσελίδα Pravoslavie.ru, όπου εξέτασα αναλυτικά αυτά τα προβλήματα [36]).

2) Ο θρησκευτικός ακραίος οικουμενισμός

Ήδη το 1994 στο Διεθνές Διαθρησκειακό Συνέδριο «**Θρησκείες για την ειρήνη**», που

πραγματοποιήθηκε στη Ρίβα ντελ Γκάρντα της Ιταλίας, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος κάλεσε τους ορθοδόξους, τους ρωμαιοκαθολικούς, τους προτεστάντες, τους ιουδαίους, τους μουσουλμάνους, καθώς και τους εκπροσώπους των εθνικών θρησκειών, ***όχι απλώς σε ειρήνη, αλλά «σε ένωση και κοινές προσπάθειες εν ονόματι των πνευματικών αρχών του οικουμενισμού, της αδελφοσύνης και της ειρήνης, διότι όλοι είμαστε ενωμένοι στο Πνεύμα του Ενός Θεού»***.[37]

Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση αποστασίας του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας προσπάθησε να τερματίσει τις απόπειρές του να καταχωρήσει τον οικουμενισμό στα κείμενα της ορισθείσας για το 2016 «Αγίας και Μεγάλης Συνόδου», αποδίδοντας σε αυτόν κατ' αυτόν τον τρόπο πανορθόδοξο κύρος. Όμως, λίγο πριν την έναρξη της Συνόδου η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, αφού πληροφορήθηκε τον κανονισμό λειτουργίας της Συνόδου, που αυθαιρέτως υιοθετήθηκε από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και απαγόρευε κατά τη διάρκεια των εργασιών της την επεξεργασία προηγουμένως εγκριθέντων κειμένων, πράγμα, που σήμαινε ότι είναι αδύνατη η λήψη συνοδικής απόφασης επί επίμαχων ζητημάτων (βλ. τις τρεις πρώτους παραγράφους του κανονισμού). Ως εκ τούτου η Σύνοδος της Εκκλησίας της Βουλγαρίας εξέφρασε την κατηγορηματική διαμαρτυρία της και δήλωσε ότι η Σύνοδος της Κρήτης θα πρέπει να αναβληθεί, σε αντίθετη περίπτωση η Εκκλησία της Βουλγαρίας δεν θα συμμετάσχει σε αυτήν.[38]

Στη συνέχεια, παρόμοιες προτάσεις εισηγήθηκαν και οι Ιερές Σύνοδοι μερικών κατά τόπους Εκκλησιών (σε χρονολογική σειρά): μετά την Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016) ακολούθησαν το Πατριαρχείο Αντιοχείας (απόφαση της 6ης Ιουνίου 2016), η Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεωργίας (απόφαση της 10ης Ιουνίου 2016) και η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία (απόφαση της 13ης Ιουνίου 2016). Οι διοργανωτές της Συνόδου όμως δεν έλαβαν υπόψη τις ενστάσεις αυτές και η προγραμματισθείσα Σύνοδος συνήλθε από τις 16 έως τις 27 Ιουνίου 2016 στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης.

Στη *«Θέση της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας έναντι της Συνόδου της Κρήτης (2016)»* επισημάνθηκαν οι εξαιρετικά σοβαρές θεολογικές αποκλίσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας από το οικουμενιστικής κατεύθυνσης κείμενο με τίτλο *«Σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον»*. Λαμβάνοντας υπόψη ότι σε σύγκριση με την προσυνοδική του εκδοχή αυτό το κείμενο υπέστη ωστόσο γνωστές τροποποιήσεις (πολύ επουσιώδεις όμως και ανεπαρκείς για την πανορθόδοξη έγκρισή του) στο τέλος κατέληξε στο εξής συμπέρασμα:

«Η διεξαχθείσα στην Κρήτη Σύνοδος ούτε Μεγάλη, είναι, αλλά ούτε και Αγία, ούτε και Πανορθόδοξη:

1) Εξαιτίας της μη συμμετοχής σε αυτήν σειράς Αυτοκεφάλων τοπικών Εκκλησιών, καθώς και εξαιτίας των οργανωτικών και θεολογικών σφαλμάτων. Παρά ταύτα σεβόμαστε και εκτιμούμε τις προσπάθειες όλων των διοργανωτών και μετασχόντων σε αυτή.

2) Η προσεκτική μελέτη των κειμένων, που υιοθέτησε η Σύνοδος της Κρήτης, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ορισμένα εξ αυτών εμπεριέχουν αναντιστοιχίες ως προς την ορθόδοξη εκκλησιαστική διδασκαλία, τη δογματική και την ιεροκανονική παράδοση της Εκκλησίας, το πνεύμα και το γράμμα των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων.

3) Τα υιοθετηθέντα από τη Σύνοδο της Κρήτης κείμενα χρήζουν περαιτέρω θεολογικής συζητήσεως με σκοπό τη διόρθωση, την επιμέλεια, την τροποποίηση ή την αντικατάσταση από άλλα (νέα κείμενα), σύμφωνα με το πνεύμα της παραδόσεως της Εκκλησίας».[39]

Το κείμενο *«Σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν κόσμον»* επίσης δεν υπογράφηκε από 33 επισκόπους, οι οποίοι συμμετείχαν στη Σύνοδο, μεταξύ των οποίων μάλιστα πολλοί ορθόδοξοι θεολόγοι με κύρος προέβησαν σε δημόσια επεξήγηση της θέσης τους. **Την μη αποδοχή τους ως προς σειρά ζητημάτων εξέφρασαν και αρχιερείς των Εκκλησιών Ελλάδος, Σερβίας, Ρουμανίας και άλλων και συνεπώς κατά τη διάρκεια του φόρουμ ακόμη κατέστη ανελέητα σαφέστατο ότι ολόκληρη αυτή η πρωτοβουλία του Φαναρίου κατέληξε σε απόλυτη αποτυχία!**

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος όμως δεν διδάχθηκε το μάθημα αυτό και συνέχισε τις οικουμενιστικές του διακηρύξεις σε όλο τον κόσμο. Να τι γράφει μια συντηρητική προτεσταντική ιστοσελίδα:

«Συνήλθε πρόσφατα από τις 20 έως τις 23 Αυγούστου 2019 η Ι΄ παγκόσμια συνέλευση του συνεδρίου "**Θρησκείες για την ειρήνη**" στο Λιντάου της Γερμανίας. Εννιακόσιοι σύνεδροι από εκατό και πλέον χώρες συγκεντρώθηκαν, προκειμένου "να εμπνεύσουν νέες δυνάμεις" στην πολυθρησκευτική συνεργασία.

Καθοδηγητικό “άστρο” αυτής της οικουμενιστικής φάρσας ήταν το “Δαχτυλίδι της ειρήνης”. Πρόκειται για ένα ξύλινο κατασκεύασμα σε σχήμα κύκλου και ύψους 25 ποδών (7,62 μέτρα), το οποίο κατασκευάσθηκε από τους διοργανωτές ως “μόνιμο σύμβολο του πλήθους των δογμάτων” και της διεθνούς συνεργασίας τους. Σύμφωνα με τους δημιουργούς αυτού του σύγχρονου ειδώλου, το δαχτυλίδι συμβολίζει την ρόδα του Βούδα, το δαχτυλίδι του Μωάμεθ και το δαχτυλίδι του βασιλιά Σολομώντα, καθώς και την “Παραβολή των τριών δαχτυλιδιών” του Λέσινγκ, η οποία εξισώνει διαφορετικές θρησκευτικές ομολογίες...

Η τελετή τόνισε την “αμοιβαίως ολοκληρώνουσα” και “συμπληρωματική” φύση όλων των θρησκειών του κόσμου. Με άλλα λόγια πρόκειται για προτροπή σε όλους τους ανθρώπους διαφόρων θρησκειών να εκτιμούν, να αποδέχονται, να επαινούν άλλες θρησκείες και να συνεργάζονται μαζί τους. Το “Δαχτυλίδι της ειρήνης” είναι μνημείο προς τιμήν όλων των γνωστών στον άνθρωπο θεών: τον Ιησού, τον Αλλάχ, τον Σίβα, τον Βούδα, τον Μπράχμα, τον Γκάνες, τον Μαχαβίρε, τον Βισνού, τον Ντούργκα και χιλιάδες άλλους θεούς...

Κεντρικό μήνυμα αυτού του διεθνούς διαθρησκειακού συνεδρίου ήταν το εξής: “Χρειάζεται να εργαστούμε από κοινού ή θα αποτύχουμε όλοι”. Αυτή ήταν η γνώμη, που εξέφρασαν οι κορυφαίες ομολογιακές ομάδες.

“Τίποτε δεν μπορεί να επιτευχθεί, εάν ενεργούμε ξεχωριστά”, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος Α΄.

“*Μέχρι σήμερα παρατηρούσαμε μισό αιώνα προόδου και μόνον μέσω της κοινής εργασίας μπορούμε να τη συνεχίσουμε”, ο Κόσο Νιβάνο, ο οποίος προωθήθηκε στο αξίωμα του προέδρου του ιαπωνικού νεοβουδιστικού κινήματος “Ρισιοκοσεϊκάι”.*

“Το μέλλον εξαρτάται πλήρως από το πώς θα αντιμετωπίσουμε την κοινή μας ευημερία”, ο ρωμαιοκαθολικός καρδινάλιος Τζον Ονάγεκεν, αρχιεπίσκοπος Αμπούντζι στη Νιγηρία.

“Οφείλουμε να εργαζόμαστε από κοινού ή θα αποτύχουμε όλοι”, ο σεΐχης Αμπνταλάχ μπιν Μπάγια,

πρόεδρος του “Φόρουμ για την Προώθηση της Ειρήνης στη Μουσουλμανική Κοινότητα”».[40]

Συνεπώς, καθίσταται απολύτως σαφές ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος συνεχίζει να ακολουθεί απαρεγκλίτως τη γραμμή του οικουμενισμού και μετά την αποτυχία της Συνόδου της Κρήτης, χωρίς καμία πλέον αντίσταση, κατάφερε να την καταχωρήσει στα επίσημη κείμενα του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Να τι γράφει σχετικά επί του ζητήματος ο Σ. Χουντίεφ:

«Μια άλλη πτυχή του κειμένου “Για τη ζωή του κόσμου”, που προκαλεί ενστάσεις, είναι η αντιμετώπιση του διαθρησκειακού διαλόγου. Δεν υπάρχει τίποτε λανθασμένο στο να συνεργαζόμαστε με πιστούς άλλων θρησκειών και εν γένει με όλους τους ανθρώπους καλής θελήσεως στην υπόθεση της διατήρησης της ειρήνης ή της βοήθειας σε ενδεείς. Αλλά το κείμενο δεν αναφέρεται σε αυτά:

“Η Εκκλησία δύναται να κηρύσσει ότι τον αληθινό Θεό, στον Οποίο ζει, κινείται και λαμβάνει την υπόστασή της όλη η ανθρωπότητα, προσκυνούν παντού τόσο οι χριστιανοί, όσο και οι μη χριστιανικοί λαοί. Και τούτο μόνον ενδυναμώνει την επιθυμία της να μεταδώσει σε όλους τους ανθρώπους και λαούς τη συνείδηση ότι το πρόσωπο αυτού του μόνου αληθινού Θεού λάμπει φωτεινά στο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Επιπλέον, η Εκκλησία, φωτισμένη από αυτή τη λάμψη, έρχεται σε διάλογο με άλλες θρησκείες και είναι πλήρως έτοιμη να λάβει διδάγματα από τα διανοητικά, πολιτιστικά και πνευματικά τους επιτεύγματα. Πιθανώς όπως η Εκκλησία των πρώτων αιώνων επωφελείτο από πολλά φιλοσοφικά, θρησκευτικά και πολιτιστικά πλούτη της προχριστιανικής Ευρώπης, Μικράς Ασίας και Μέσης Ανατολής και με την πάροδο του χρόνο τα εκχριστιάνισε, έτσι και σήμερα μπορεί να ανακαλύψει για τον εαυτό της νέους τρόπους εκφράσεως της πίστεώς της, είτε νέους τύπους στοχασμού των πολιτιστικών εκδηλώσεων και των εννοιολογικών μορφών μέσω της εξοικείωσης, ας πούμε, με τις μεγάλες φιλοσοφικές διδασκαλίες και τις θρησκευτικές πεποιθήσεις της Ινδίας, τις παραδόσεις της Κίνας και σε ευρύτερη έννοια της Άπω Ανατολής, την πνευματική εμπειρία των λαών, που ζουν σε φυλές ανά την υφήλιο κ.ο.κ. Και πάλι, όπως επέμενε ο Ιουστίνος ο Μάρτυς, καλωσορίζουμε κάθε τι, που είναι αληθινό και ευάρεστο στον Θεό, διότι ο Λόγος υπάρχει παντού και φωτίζει κάθε τόπο”.

Δεδομένης κάποιας ασάφειας, που είναι χαρακτηριστική εν γένει για τη φιλελεύθερη θεολογία, δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε εδώ τους ισχυρισμούς, που είναι αμφίβολο ότι αρμόζουν σε ορθοδόξους χριστιανούς. Με ποιον τρόπο οι μη χριστιανικοί λαοί προσκυνούν τον αληθινό Θεό; Πώς, λ.χ. οι Ινδοί λάτρες της θεάς Κάλι προσκυνούν τον Θεό και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού

Χριστού; Μήπως η Κάλι ταυτίζεται με τον Χριστό; Το να υποθέσουμε κάτι τέτοιο θα ήταν άκρως άτοπο. Πολύ περισσότερο, υπό τις συνθήκες όπου στην Ινδία υπάρχουν χριστιανοί και κηρύσσεται το Ευαγγέλιο πώς μπορούμε να πούμε για τους ανθρώπους, οι οποίοι απέρριψαν το κήρυγμα για τον εν Τριάδι προσκυνούμενο και δοξαζόμενο Θεό ότι ωστόσο προσκυνούν Αυτόν; Δεν θα είναι άραγε ωμή περιφρόνηση της επιλογής τους να τους αποδίδουμε αυτή την προσκύνηση, εφόσον την αποποιήθηκαν; Θα μου προκαλούσε έντονη διαμαρτυρία, εάν κάποιος ισχυριζόταν ότι στην πραγματικότητα προσκυνώ τη θεά Κάλι. Άκουσα για τη θεά αυτή και δεν σκοπεύω να την προσκυνήσω. Μήπως άραγε οφείλουμε να τιμήσουμε και την ελεύθερη βούληση των αλλοθρήσκων και εάν δεν επιθυμούν να προσκυνούν την Αγία Τριάδα, να αποδεχθούμε την απόφασή τους;

Ιδιαιτέρως παράδοξα ηχεί η ευχή "να ανακαλύψουμε για τον εαυτό μας νέους τρόπους εκφράσεως της πίστεώς μας... μέσω της εξοικείωσης με... τις θρησκευτικές πεποιθήσεις της Ινδίας... την πνευματική εμπειρία των λαών, που ζουν σε φυλές".

Μήπως δεν μας έχει ειπωθεί ότι στον Χριστό "κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας" (Κολ. 2.9,10); Τι άλλο μας λείπει στον Χριστό και πώς μπορούν να μας εμπλουτίσουν τα χρωματισμένα είδωλα της Ινδίας ή οι σαμανικές πρακτικές των λαών, που ζουν σε φυλές;

Δεν είπε μήπως ο Απόστολος ότι "ἀλλ᾽ ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι" (Α΄ Κορ. 10.20); Δεν λέει η πρώτη εντολή του Δεκαλόγου "οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ" (Εξ. 20.3);

Πριν μελετήσουμε αυτό το κείμενο θα μπορούσαμε να ελπίζουμε ότι η αντιπαράθεσή μας με την Κωνσταντινούπολη είναι μάλλον διοικητικής, παρά δογματικής φύσεως. Αν και ήταν προβλέψιμη η περαιτέρω διολίσθηση της Κωνσταντινουπόλεως στον θεολογικό φιλελευθερισμό, λαμβάνοντας υπόψη εκείνους τους πολιτικούς κύκλους, πρωτίστως στο Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ, τους οποίους έχει ως γνώμονα το Φανάρι, θα μπορούσαμε να ελπίζουμε για κάτι καλύτερο. Τώρα, όμως αλίμονο αυτή η διολίσθηση δυστυχώς κατέστη δεδηλωμένο επισήμως γεγονός, το οποίο έχει τεθεί ενώπιόν μας. Αυτό είναι πολύ θλιβερό, αλλά είναι αδύνατο να το αγνοήσουμε».**[41]**

Όπως βλέπουμε, οι ιδέες του Φαναρίου σχετικά με το διαθρησκειακό διάλογο και πάλι ακολουθούν πλήρως το πνεύμα της προτεσταντικής φιλελεύθερης θεολογίας. Όπως πιστεύει ο αγγλικανός

καθηγητής Τζον Χικ: «*αν και στις διαφορετικές θρησκείες χρησιμοποιούνται διάφορα δόγματα και ονόματα για να προσδιορίσουν τον Θεό, από οντολογική άποψη κάθε πιστός επί της Γης προσκυνά μία και μόνη υπερφυσική Πραγματικότητα*».[42] Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε ότι κατ' αυτόν τον τρόπο τίθενται τα θεμέλια για τη δημιουργία «ΜΙΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ».

Αυτό το συμπέρασμα επιβεβαιώνεται και από τα λεγόμενα του αρχιεπισκόπου Ελπιδοφόρου (φερόμενου ως μελλοντικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως), ο οποίος ανακήρυξε τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο «*την ίδια την ενσάρκωση του οικουμενισμού*» και «*πνευματικό πατέρα όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως από το εάν το συνειδητοποιούν τούτο ή όχι*».[43] Είναι σαφές ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος εκλαμβάνεται από τους ακολούθους του ως «*πνευματικός ηγέτης της Μιας Παγκοσμίου Θρησκείας*», άλλωστε οι επί της Γης άνθρωποι πρεσβεύουν τις πιο διαφορετικές πεποιθήσεις και μόνον υπό τον όρο της ενώσεώς τους είναι δυνατό να πούμε ότι είναι «**ο μόνος πνευματικός πατέρας όλων των ανθρώπων**»!

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος προφανώς αναμένει ότι εκείνες οι κατά τόπους Εκκλησίες (της Ελλάδος, της Αλεξανδρείας και της Κύπρου), οι οποίες αναγνώρισαν την αντικανονική ΟΕΟ, θα αγκαλιάσουν επίσης χωρίς προβλήματα και τον οικουμενισμό του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Όλα αυτά, όμως, αποπνέουν ένα πνεύμα, όχι μόνο αντιχριστιανικό, αλλά και απροκάλυπτα ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟ, διότι αυτή είναι η θέση και εκείνων των κύκλων του ορθόδοξου ιουδαϊσμού, οι οποίοι προετοίμασαν τα πάντα για την ανέγερση του πανοικουμενικού Τρίτου Ναού, όπου θα πρέπει να εισέλθει ο νέος «ΜΕΣΣΙΑΣ».

Να τι διαβάζουμε στην ιστοσελίδα του Τρίτου Ναού:

«Η εμφάνιση του τόπου προσευχής στον μοναδικό Θεό, που θα εγκαινιασθεί στην Ιερουσαλήμ για όλους τους λαούς, εξαφανίζει ακαριαίως τις επινοήσεις των θρησκειών. Γιατί να διαιρεθούν εκείνοι, οι οποίοι πιστεύουν στον ένα Θεό; Οι θρησκείες είναι η πλέον δεινή συμφορά, που γνωρίζει ο άνθρωπος.

Ο Τρίτος Ναός θα συγκεντρώσει τις προσευχές όλων των ανθρώπων σε έναν τόπο.

Το δόγμα της συναγωγής, του μουσουλμανικού τεμένους ή της εκκλησίας συνιστά κατάλοιπο του

παρελθόντος. Δεν έχει σημασία εάν ο άνθρωπος προσεύχεται όρθιος, καθιστός ή γονατιστός. Ο καθένας πρέπει να είναι ελεύθερος να προσεύχεται στον Θεό, όπου επιθυμήσει, σε όποια γλώσσα επιθυμήσει και σε όποια στάση τον βολεύει.

Αυτή η διαδικασία απολυτρώσεως άρχισε με την καταστροφή του Δεύτερου Ναού, επειδή οι Εβραίοι άρχισαν να προσεύχονται για την ανέγερση του Τρίτου Ναού την επομένη κιόλας μετά από αυτό. Η απόγνωση και τα βάσανα των εξορίστων ήταν απαραίτητα για να καταστούν μάρτυρες του Οίκου του Θεού.

Επήλθε ο χρόνος να κατασκευασθεί στον κόσμο ο Τρίτος Ναός στην Ιερουσαλήμ επί του Όρους του Ναού σύμφωνα με την προφητεία του Ιεζεκιήλ.

Εάν επιθυμήσουμε μπορούμε να κτίσουμε τον Τρίτο Ναό ήδη σήμερα».[44]

Ζούμε τα έσχατα χρόνια;

Γνωρίζουμε ότι ο Κύριος Ιησούς λίγο πριν την Σταύρωσή του προέβλεψε στους Ισραηλίτες ότι «*πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν*» (Λουκ. 21.24) και για τον Ναό είπε στους μαθητές Του: «*ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται*» (Ματθ. 24.1-2). Το έτος 70 μ.Χ. ο Ρωμαίος στρατηγός Τίτος (ο οποίος αργότερα κατέστη αυτοκράτωρ) κατέλαβε την Ιερουσαλήμ, οι κάτοικοί της εξολοθρεύθηκαν ή αιχμαλωτίσθηκαν, ενώ ο ναός καταστράφηκε συθέμελα. Η πόλη όμως καταστράφηκε πλήρως κατά την εξέγερση του Μπαρ Κόχμπα το διάστημα 132-135 μ.Χ., με αποτέλεσμα να συντελεσθεί και η τελική διασπορά του εναπομείναντος εβραϊκού πληθυσμού.

Κατά τη διάρκεια περισσότερων από 1800 χρόνων κατείχαν την Ιερουσαλήμ οι Ρωμαίοι, οι Πέρσες, οι Άραβες, οι Αιγύπτιοι, οι Τούρκοι, οι Άγγλοι. Το 1897 στην ελβετική Βασιλεία συνήλθε το *Πρώτο Σιωνιστικό Συνέδριο,* το οποίο κάλεσε τους Εβραίους όλου του κόσμου να επιστρέψουν στην Παλαιστίνη. Στα πενήντα χρόνια που ακολούθησαν περισσότεροι από 600 χιλιάδες Εβραίοι επανεγκαταστάθηκαν στους Αγίους Τόπους. Στις 14 Μαΐου 1948 στο Δημοτικό Μουσείο του Τελ Αβιβ ο εκ Πολωνίας καταγόμενος Εβραίος Νταβίντ Μπεν Γκουριόν ανέγνωσε τη *Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας*, κηρύσσοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Μετά τον

περίφημο «Πόλεμο των Έξι Ημερών» (5-10 Ιουνίου 1967) το Ισραήλ ανέκτησε τη χερσόνησο του Σινά, την Ιουδαία, τη Σαμάρεια, τη Λωρίδα της Γάζας και τα Υψίπεδα του Γκολάν, καθώς και το παλιό τμήμα της Ιερουσαλήμ (με το Όρος του Ναού και το Δυτικό Τείχος).

Έτσι το Ισραήλ ανέκτησε τα εδάφη του από τα βιβλικά χρόνια: ολόκληρη η έκταση από το Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, από τη Μεσόγειο μέχρι τον Ιορδάνη, συμπεριλαμβανομένης της Ιερουσαλήμ, του ανήκει πάλι. Έχουν πληρωθεί τα λεγόμενα του προφήτη Ιεζεκιήλ: *«Τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ»* (Ιεζ. 37, 21). Ως εκ τούτου ο αρχιραββίνος του Ισραήλ Σλόμο Γκόρεν ανέφερε: *«Εισήλθαμε στην εποχή του Μεσσία»*, ενώ ο καθηγητής Ιέσουα Πράουερ από το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο συμπλήρωσε: *«Επί σχεδόν 2000 χρόνια αυτός ο λαός όφειλε να αναμένει την απολύτρωση, ώστε τώρα πλέον να αισθανθεί τα επικείμενα βήματα του Μεσσία»*.**[45]**

Το έτος 1987 ιδρύθηκε το λεγόμενο «*Ινστιτούτου του Ναού*», που συνδυάζει τον ρόλο του μουσείου, του ερευνητικού και μορφωτικού κέντρου, που είναι αφιερωμένο στην ιστορία των δύο κατεστραμμένων αρχαίων ναών και την προετοιμασία της ανέγερσης του Τρίτου Ναού**[46]**. Οι Ιουδαίοι επιθυμούν ο Τρίτος Ναός να ανεγερθεί επί του όρους Μοριά, όπου ευρίσκονταν και οι δύο προηγούμενοι, αλλά το κακό είναι ότι αυτό το όρος είναι επίσης ιερό για τους χριστιανούς και τους μουσουλμάνους. Επ' αυτού είναι χτισμένο το ισλαμικό τέμενος Αλ Άξα, που είναι ο τρίτος ως προς τη σημασία του ιερός τόπος του Ισλάμ, και η ενδεχόμενη καταστροφή του θα προκαλούσε πόλεμο με όλο τον ισλαμικό κόσμο. Άλλωστε, ο Δρ. Άσερ Κάουφμαν από τη Σχολή Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιερουσαλήμ βάσει των ερευνών 16 ετών οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι τα «Άγια των Αγίων» των δύο αρχαίων ναών ευρίσκονταν σε λίγο διαφορετική τοποθεσία. Αυτό σημαίνει ότι ο Τρίτος Ναός δύναται να ανεγερθεί σε απόσταση 36 μέτρων από τον μουσουλμανικό «Θόλο του Βράχου» **[47]**.

Ο εκτελεστικός διευθυντής του *Ινστιτούτου του Ναού* ραββίνος Γιεχούντα Γκλικ θεωρεί ότι κατ' αυτόν τον τρόπο το όρος του Ναού αποτελεί μέρος του οράματος του προφήτη Ησαΐα: *«Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου· ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν»* (Ησ. 56.7).**[48]** Την ίδια άποψη μοιράζεται και ο Σύλλογος Interfaith Encounter, σύμφωνα με την πεποίθηση του οποίου «*Επί του Αγίου Όρους του Θεού*» όλες οι θρησκείες θα προσκυνούν από κοινού, ενώ οι μουσουλμάνοι, οι χριστιανοί και οι ιουδαίοι θα πρέπει να ενθαρρύνονται ώστε να αγκαλιάσουν μια νέα θεολογική άποψη, που τους

επιτρέπει να συμπροσεύχονται στη θέση μεταξύ του μουσουλμανικού τεμένους Αλ Άξα και του υπό αναστήλωση Τρίτου Ναού **[49]**.

(Επί του παρόντος έχει ήδη σχεδιασθεί ολόκληρο συγκρότημα από 18 κτήρια, τα οποία ευρίσκονται σε διάφορα σημεία σε ολόκληρη την Ιερουσαλήμ. Στο πλαίσιο του συγκροτήματος, εκτός του «Τρίτου Ναού» προβλέπεται επίσης και η κατασκευή των «Ανακτόρων του Μεσσία Βασιλιά» στο ύψος του ναού, της «Βουλής των Αντιπροσώπων» ως συνέχεια της σημερινής Κνεσέτ, του «Οίκου του Συνεδρίου», διοικητικών και θρησκευτικού χαρακτήρα κτηρίων κλπ. – βλ. το σχετικό βίντεο **[50]** .)

Όπως είναι καλώς γνωστό από την ορθόδοξη εσχατολογία (τη διδασκαλία για τα έσχατα γεγονότα της ιστορίας του κόσμου), θα επέλθει η ημέρα, όταν ο Αντίχριστος θα εμφανίσει τον εαυτό του ως «Μεσσία» των Ιουδαίων και χάρη στις εξαιρετικές του ικανότητες θα ανακηρυχθεί παγκόσμιος πολιτικός ηγέτης. Σύντομα μετά ταύτα και ο «πατριάρχης» της «Μιας Παγκοσμίου Θρησκείας» θα του παραδόσει όλες τις πνευματικές αρμοδιότητες και θα τον ανακηρύξει «Ύπατο αρχιποιμένα» των φυλών και λαών της Γης. Αλλά ακόμη και εάν ανεγερθεί ο Τρίτος Ναός, τούτο δεν σημαίνει ακόμη ότι Αντίχριστος θα εμφανισθεί αμέσως, θα καθίσει εντός αυτού και θα απαιτήσει να τον προσκυνήσουν όλοι οι λαοί. Ας ενθυμηθούμε ότι ο Δεύτερος Ναός ολοκληρώθηκε το 515 π.Χ., αλλά ο αληθινός Βασιλιάς και Μεσσίας Κύριος Ιησούς Χριστός εισήλθε εντός αυτού 500 και πλέον χρόνια αργότερα. Ιδού γιατί μας προειδοποίησε σαφώς ότι κανείς δεν γνωρίζει πότε ακριβώς θα επέλθουν τα έσχατα χρόνια και θα πλησιάσει η ώρα της Δευτέρας Παρουσίας Του: *«Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος»* (Ματθ. 24, 36).

Ωστόσο, η Καινή Διαθήκη μας δίδει μερικές υποδείξεις, πώς να καταλάβουμε ότι πλησιάζει εκείνος ο χρόνος: *«οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις»* (Μκ. 13,29), ενώ ο Απόστολος Παύλος αναφέρει ότι δεν έρχεται *«ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ **ἀποστασία** πρῶτον»* (Β΄ Θεσ. 2,3). Με άλλα λόγια, μήπως άραγε όσα παρατηρούμε τώρα προμηνύουν τις ημέρες της αποστασίας ενός σεβαστού τμήματος των ορθοδόξων χριστιανών από την αλήθεια; Άλλωστε, εάν ακόμη έτσι είναι, δεν πρέπει να φοβηθούμε τίποτε, άλλωστε ο ίδιος Άγιος Απόστολος αναπτερώνει το ηθικό μας με τα λεγόμενά του: *«οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς Πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ»* (Β΄ Τιμ. 1.7), ενώ ο Σωτήρ μάς συμβουλεύει να είμαστε στέρεοι και ακλόνητοι ενώπιον των δοκιμασιών: *«Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν»* (Λουκ. 21,28).

Να, γιατί τα λέμε όλα αυτά, όχι για να διασπείρουμε ανησυχία και τρόμο, αλλά προκειμένου οι άνθρωποι να μπορούν να έχουν γνώση του χρόνου, στον οποίο ζουν και εάν πράγματι φθάσει η κατάσταση μέχρι τη διαίρεση της Εκκλησίας, να γνωρίζουν ήδη από τώρα με ποιο μέρος θα συνταχθούν.

Ο Άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος ομιλεί περί εκείνων των *ψευδοπροφητών*, οι οποίοι αν και παραμένουν στην Εκκλησία επί μακρόν, οι καρδιές τους δεν είναι αφοσιωμένες στον Χριστό και τις εντολές Του, γι᾽ αυτό και δεν μπορούν να μείνουν με την αλήθεια μέχρι το τέλος: *«Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ᾽ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ᾽ ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν»* (Α΄ Ιω. 2,19). Προκειμένου να διαχωρισθεί από τις αιρέσεις η Εκκλησία επί αιώνες σαφώς και ξεκάθαρα διατύπωνε τις δογματικές της αλήθειες: διδασκαλίες, κανόνες και δόγματα. Οι δογματικές συνοδικές διατάξεις χαρακτηρίσθηκαν «όροι» (δηλαδή όριο, σύνορο), οι οποίοι τόνιζαν ότι η αλλοίωση ή εκούσια έξοδος πέραν των ορίων του περιεχομένου τους αποτελεί εμμονή στην πλάνη.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία (αλλά και ολόκληρη η ανθρωπότητα!) στις ημέρες μας ωσάν να διχοτομείται με κάποια *λεπτή κόκκινη κλωστή,* η οποία διέρχεται μέσω της διάνοιας και της καρδιάς του κάθε πιστού, όπως το όριο μεταξύ δύο ανταγωνιζομένων πνευματικών κόσμων. Σύμφωνα με πολλούς ερμηνευτές η «Πόρνη της Βαβυλώνας» από το βιβλίο της Αποκαλύψεως θα είναι ακριβώς εκείνη η αποστασιακή και αιρετική «εκκλησία», που θα εμφανισθεί κατά τα έσχατα χρόνια και θα βρίσκεται στις υπηρεσίες του μέλλοντος να έρθει Αντιχρίστου!**[51]**

«Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ λέγων· δεῦρο δείξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, μεθ᾽ ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ τὸ θηρίον τὸ κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων, καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. ***καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ…***

Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου· ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ᾽ αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν. ***Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς μὴ λάβητε· ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν***» *(Αποκαλ. 17.1-6, 18.1-5).*

Συμπεράσματα

Μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως επέλεξε την πορεία προσέγγισης και εξάρτησης από την παγκόσμια φιλελεύθερη ελίτ, ολοένα και περισσότερο διαποτιζόμενο από τις «προοδευτικίζουσες» ιδέες και απόψεις της. Επομένως, μετατράπηκε σε «δούρειο ίππο» για την έσωθεν εκπόρθηση του ορθόδοξου κάστρου, γεγονός που καθίσταται ιδιαίτερα σαφές από το κείμενο «Για τη ζωή του κόσμου». Εντός αυτού σε ΕΠΙΣΗΜΟ πλέον ΕΠΙΠΕΔΟ συντελέσθηκε η υποκατάσταση των χριστιανικών αληθειών, δογμάτων και αξιών. Συνεπώς, το αυτοκέφαλο της μη κανονικής «εκκλησίας» της Ουκρανίας δεν αποτελεί την πραγματική αιτία της κρίσεως στην Εκκλησία, αλλά αυτή θα πρέπει να αναζητηθεί στις βαθείς τεκτονικές διαδικασίες, οι οποίες εδώ και χρόνια απωθούν και κάποια στιγμή μπορούν και πλήρως να αποσχίσουν το υπό διαμόρφωση «αρχιπέλαγος» του φιλελευθερισμού από την «ήπειρο» της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Σε μια από τις συνεντεύξεις του ο καθηγητής θεολογίας Ντιμίτρ Ποπμαρίνοφ ανέφερε: «Είναι τρομερό όταν κάποιος εξέρχεται των ορίων και περιπίπτει σε κακία, βλασφημία, άρνηση, έχθρα ή σχίσμα. Τότε ο άνθρωπος ή η κοινότητα από μόνοι τους εκπίπτουν της Εκκλησίας. Εδώ δεν χρειάζεται ακόμη καμία επίσημη επικύρωση [των εκκλησιαστικών Αρχών]. Εδώ δεν μπορούμε να πούμε τίποτε νέο. Οι αιτίες τούτου θα πρέπει να αναζητηθούν στην έπαρση, τον εγωϊσμό, τον ναρκισσισμό, την φιλαρχία και όλα εκείνα τα αρνητικά πράγματα, τα οποία πραγματεύεται το

Ευαγγέλιο».[52]

Με άλλα λόγια, λόγω των κανονικών δογματικών αιρέσεων, στις οποίες προσχώρησε και οδήγησαν τον ορθόδοξο κόσμο σε χαλεπή διαίρεση, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έχει ήδη εκπέσει της Εκκλησίας! Η σύγκληση της Συνόδου, στην οποία επιμένει η πλειονότητα των Προκαθημένων των κατά τόπους Εκκλησιών, δεν είναι μόνον άκρως απαραίτητη, αλλά και αναπόφευκτη. Σε αυτή τη Σύνοδο χρειάζεται να εξετασθεί η παράνομη συμπεριφορά του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, καθώς και να του δοθεί η δυνατότητα μετανοίας. Μέχρι τότε όλες οι παράνομες ενέργειες, στις οποίες προέβη, αρχής γενομένης από την απονομή του έκνομου Τόμου Αυτοκεφαλίας, την αποκατάσταση στον οικείο βαθμό των καθηρημένων κληρικών κλπ. θα πρέπει να θεωρούνται ΑΚΥΡΕΣ!

[1] Отворено писмо до Негово Светейшество Неофит, Патриарх Български и митрополит Софийски **https://pogled.info/svetoven/otvoreno-pismo-do-negovo-sveteishestvo-neofit-patriarh-balgarski-i-mitropolit-sofiiski.101970**

[2] Тънка червена линия (I част) **https://kosmos-21.blogspot.com/2020/02/i-1.html**

[3] Η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία απευθύνθηκε στη διεθνή κοινότητα με την έκκληση **https://spzh.media/ru/news/80303-upc-obratilasy-k-mezhdunarodnomu-soobshhestvu-s-zajavlenijem-polnyj-tekst**

[4] Εκ των αποχαρακτηρισθέντων εγγράφων του CIA καθίσταται σαφές ότι από τα χρόνια ακόμη των Πατριαρχών Μαξίμου Ε΄ και Αθηναγόρα (δηλαδή απευθείας μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου) η CIA ενεπλάκη δυναμικά στις υποθέσεις του Φαναρίου και αποφάσιζε ποιος θα καταλάβει τον πατριαρχικό θρόνο στην Κωνσταντινούπολη. Πώς ο μητροπολίτης Αθηναγόρας κατέστη Οικουμενικός Πατριάρχης **https://cuts.top/BmLE**

[5] Отворено писмо – Възвание в подкрепа на Украинската Православна Църква и за запазване на каноничната съборност на Църквата Христова **https://www.peticiq.com/podkrepa_na_upc**

[6] Στο Διαδίκτυο υπενθύμισαν πώς το Φανάρι ευχήθηκε στον Προκαθήμενο της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας για την επέτειο της ενθρονίσεώς του **https://spzh.media/ru/news/58386-v-seti-napomnili-kak-fanar-pozdravlyal-predstojatelya-upc-s-dnem-intronizacii**

[7] Св. Синод на БПЦ-БП не се е занимавал с въпроса, свързан с Украйна https://cuts.top/BMXD

[8] БПЦ-БП се застъпва за светините на УПЦ пред президента на Украйна Петро Порошенко https://bg-patriarshia.bg/news/bpts-bp-se-zastapva-za-svetinite-na-upts-pred-prezidenta-na

[9] Писмо до Негово Превъзходителство г-н Петро Порошенко, президент на Украйна https://bg-patriarshia.bg/news/pismo-do-negovo-prevazhoditelstvo-g-n-petro-poroshenko-prezi

[10] Митрополит Йоан: На опелото на патриарха ще присъства непокаленият украински митрополит https://glasove.com/novini/mitropolit-yoan-na-opeloto-na-patriarha-shte-prisastva-nepokaneniyat-ukrainski-mitropolit Ενώ στην ίδια την εξόδιο ακολουθία του Πατριάρχη Νεοφύτου οι Βούλγαροι χριστιανοί εξέφρασαν την αγανάκτησή τους για την παρουσία του Πατριάρχη Βαρθολομαίου και του λεγόμενου «μητροπολίτη» Επιφανίου, καλώντας τους να φύγουν από τον ναό. https://www.facebook.com/watch/?v=1437944300151578

[11] Изборът не е между Москва и Фенер, а между канона и беззаконието, между Христа и антихриста https://tinyurl.com/sn64ja4

[12] Δημοσιεύθηκε το πλήρες κείμενο του Τόμου Αυτοκεφαλίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας https://shortly.bg/aet2T

[13] Св. Григорий за титлата «Вселенски епископ» https://www.pravoslavieto.com/life/03.12_sv_Grigorij_Dvoeslov.htm#%D0%B2%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%B8 Book VII, Letter 33 https://www.newadvent.org/fathers/360207033.htm

[14] Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Οικουμενικός ή Ιστανμπούλ; https://spzh.live/ru/zashhita-very/80851-konstantinopolskij-vselenskij-ili-stambulskij

[15] Archbishop Daniel Participates in Synaxis of Hierarchs of The Ecumenical Patriarchate of Constantinople https://www.uocofusa.org/news_180901_1

[16] Σχετικά με την αλλοίωση της ορθοδόξου περί Εκκλησίας διδασκαλίας στις ενέργειες της ιεραρχίας του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και στις παρεμβάσεις των εκπροσώπων του

https://mospat.ru/gr/news/90540/

[17] Η δικέφαλη ύδρα του ουκρανικού σχίσματος και η ανά την οικουμένη Ορθοδοξία **http://www.patriarchia.ru/gr/db/text/5433115.html**

[18] Για τη ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ: Στην πορεία προς το κοινωνικό ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας **https://www.goarch.org/social-ethos?p_p_id=56_INSTANCE_km0Xa4sy69OV&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=1&_56_INSTANCE_km0Xa4sy69OV_languageId=ru_RU**

[19] Το νέο κείμενο του Φαναρίου: σοσιαλιστικό, άκρως οικουμενιστικό και φιλελεύθερο **https://radonezh.ru/2020/04/12/novyy-dokument-fanara-socialisticheskiy-giperekumenicheskiy-i-liberalnyy**

[20] Περί τινος ομιλεί το κεντρικό κοινωνικό κείμενο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως; **https://spzh.news/ru/chelovek-i-cerkovy/71657-o-chem-govorit-glavnyj-socialynyj-dokument-konstantinopolyskogo-patriarkhata**

[21] В САЩ обявиха съществуването на 31 пола. Глоби от $ 250 000 за неспазване на наредбата **http://www.memoriabg.com/2016/05/27/new-york-gender/** Mary Wagner jailed again after entering abortion center to save unborn babies **https://www.lifesitenews.com/news/canadian-pro-life-heroine-jailed-again-after-rescue-attempt-at-abortion-cen**

[22] Patriarch Bartholomew and Abortion **https://www.orthodoxytoday.org/blog/2013/07/patriarch-bartholomew-and-abortion/**

[23] Βλ. Greek Orthodox give highest award to pro-abort VP Joe Biden… for ‘defending human rights’ **https://www.lifesitenews.com/opinion/orthodox-give-highest-award-to-pro-abort-biden...for-defending-human-rights**

[24] Official Documents of the Holy and Great Council of the Orthodox Church ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ **https://www.holycouncil.org/official-documents/-/asset_publisher/VA0WE2pZ4Y0I/content/marriage?_101_INSTANCE_VA0WE2pZ4Y0I_languageId=el_GR** Το έγγραφο έχει μεταφραστεί στη ρωσική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

[25] “LIMITS” AND “GENDER IDENTITIES” **https://orthodoxyindialogue.com/2017/11/14/limits-and-gender-identities-by-**

petros-vassiliadis/

[26] Foreword
https://static1.squarespace.com/static/54d0df1ee4b036ef1e44b144/t/5b199e5f03ce64a767c66c7f/1528405608178/%2313%3A14+Foreword.pdf

[27] Press Release: 2019 Oxford
Conference
https://www.fordham.edu/info/28289/bridging_voices/11036/press_release_2019_oxford_conference

[28] Μεταίρωντας τα όρια: στην Οξφόρδη συζήτησαν πώς να συμφιλιωθεί η Ορθοδοξία και ο σοδομισμός **https://stbasil.center/2019/08/24/oxford-conference/**

[29] Το νέο κείμενο του Φαναρίου: σοσιαλιστικό, άκρως οικουμενιστικό και φιλελεύθερο **https://radonezh.ru/2020/04/12/novyy-dokument-fanara-socialisticheskiy-giperekumenicheskiy-i-liberalnyy**

[30] Водеща изследователка и защитник на правата на лесбийките призна, че сексуалната ориентация не е вродена и може да се
променя
https://www.sva.bg/106110861084108610891077108210891091107210831080107910981084/6070484# **[31]** Genetics may explain up to 25% of same-sex behavior, giant analysis
reveals **https://www.sciencemag.org/news/2019/08/genetics-may-explain-25-same-sex-behavior-giant-analysis-reveals#**

[32] Хормонална терапия за смяна на пола **https://tinyurl.com/tm7u787**

[33] Хирургическа смяна на пола – какво трябва да
знаем **https://www.puls.bg/estetichni-protseduri-c-27/khirurgicheska-smiana-na-pola-kakvo-triabva-da-znaem-n-27276**

[34] Η ψυχολογική και η φυσική υγεία των ΛΟΑΤΚΙ ΛΓΒΤ **https://pro-lgbt.ru/156/**

[35] LGBT Identification in U.S. Ticks Up to
7.1% **https://news.gallup.com/poll/389792/lgbt-identification-ticks-up.aspx**

[36] Η έμφυλη θεωρία: επιστήμη ή ιδεολογία; **https://pravoslavie.ru/142042.html** Επιχείρηση

πολλών δισεκατομμυρίων για λογαριασμό των παιδιών μας **https://pravoslavie.ru/142061.html**

[37] The Interfaith Outlook of Patriarch Bartholomew **https://www.imoph.org/Theology_en/E3a1b002DiathreskeiakeProoktikeOE27.pdf**

[38] Св. Синод предлага Всеправославният събор да се отложи. Ако това не стане, Българската църква няма да участва в него **https://cuts.top/C-WR**

[39] СТАНОВИЩЕ на Св. Синод относно Събора в Крит (2016) и текста «Отношенията на Православната Църква с останалия християнски свят» **https://bg-patriarshia.bg/news/stanovishte-na-sv-sinod-otnosno-sabora-v-krit-2016-i-teksta**

[40] Adventists, Muslims, Buddhists, Roman Catholics, Evangelicals and Pagans Gather at the “Ring of Peace” Interfaith Ceremony **http://adventmessenger.org/adventists-muslims-buddhists-roman-catholics-evangelicals-and-pagans-gather-at-the-ring-of-peace-interfaith-ceremony/**

[41] Το νέο κείμενο του Φαναρίου: σοσιαλιστικό, άκρως οικουμενιστικό και φιλελεύθερο **https://radonezh.ru/2020/04/12/novyy-dokument-fanara-socialisticheskiy-giperekumenicheskiy-i-liberalnyy**

[42] Hick, J. An Interpretation of Religion: Human Responses to the Transcendent. Palgrave, 2004; 2nd ed., 33.

[43] Ο αρχιεπίσκοπος Ελπιδοφόρος αποφάσισε επίτηδες να εορτάσει τα ονομαστήρια του Πατριάρχη Βαρθολομαίου σε ναό, που ευρίσκεται υπό το «σημείο του ουρανίου τόξου», αν και υπάρχει στη Νέα Υόρκη ακόμη ένας ναός του Αγίου Βαρθολομαίου σε δικαιοδοσία, που απορρίπτει την έμφυλη ιδεολογία. Με όλες τις ενέργειές του εν γένει ο αρχιεπίσκοπος Ελπιδοφόρος τονίζει απερίφραστα ότι θα κινείται σε πλήρη συμφωνία με τις ΛΟΑΤΚΙ αξίες και τον οικουμενισμό, που υιοθετήθηκαν σε επίσημο επίπεδο από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Homily by His Eminence Archbishop Elpidophoros of America; At the Great Vespers on the Feast of the Holy Apostle Bartholomew Saint Bartholomew’s Church (Episcopal), New York; June 10, 2023 **https://www.goarch.org/-/6-10-2023-homily-archbishop-elpidophoros-great-vespers-feast-of-apostle-bartholomew**

[44] Let’s build the Third Temple Together **https://thirdtemple.org/en/project/**

[45] Βλ. Лангхамер, Й. Какво ще стане с този свят, София: Верен, 2000, с. 64.

[46] The Temple Institute **https://templeinstitute.org/**

[47] Местонахождението на Светая светих **http://pastir.org/mestonahozhdenieto-na-svataya-svetih/**

[48] Последни стъпки до идването на Антихриста – съграждането на Соломоновия храм **https://dostoinoest.com/bg/novini/2010-03-22-13-17-06/194-2010-03-30-10-28-10**

[49] God's Holy Mountain **http://godsholymountain.org/English/index.aspx**

[50] Wich buildings you have to move from the west of Jerusalem to the east and why **https://www.youtube.com/watch?v=W0fiqhPXEIA**

[51] АПОКАЛИПСИС. 17 **https://elohov.ru/apokalipsis-17/**

[52] Проф. д-р Димитър Попмаринов: Символа на вярата Църквата е една. И тя не е нито българска, нито руска, нито гръцка“ **https://shortly.bg/apHcX**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/authors-analytics/91932/